www.nv-online.info

№ 23 (3968)

24 сакавіка 2015 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай
і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Да ўвагі!
Хто хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

ЗАПРАШАЕМ ЗА "КРУГЛЫ СТОЛ"

Нацыянальная бяспека: сучасныя выклікі, пагрозы – супольны адказ улады і грамадства

У свеце неспакойна. Чорныя хмары вайны блукаюць паблізу нашых граніц. Вось чаму "Народная Воля" лічыць надзвычай востры неабходнасцю правядзенне "Круглага стала" з наступным парадкам дня:

"Нацыянальная бяспека: сучасныя выклікі, пагрозы – супольны адказ улады і грамадства"

Для абмеркавання гэтай архіважнай праблемы, выпрацоўкі адпаведных матэрыялаў запрашаем прадстаўнікоў:

– улады,
– палітычных партый,
– грамадскіх аб'яднанняў, рухаў,
– працоўных калектываў,
– творчых саюзаў,
– вучэбных і навуковых устаноў.

Арыенціровачны тэрмін правядзення "Круглага стала" – другая палова красавіка.

Заяўкі на ўдзел у "Круглым стале", прапановы па яго фармаце, прыняцці рашэнняў дасылайце, калі ласка, да 1 красавіка па адрасе: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а, рэдакцыя газеты "Народная Воля" – з пазнакай на канверце **"Круглы стол".**

АРГКАМІТЭТ
па правядзенні "Круглага стала" з павесткай:
"Нацыянальная бяспека: сучасныя выклікі, пагрозы – супольны адказ улады і грамадства".

БЛІЦ

Рух "За Свабоду" ўчора распаўсюдзіў заяву-прапанову "Менш крамлёўскай прапаганды ў беларускім доме!", у якой заклікаў кіраўніцтва краіны спыніць у дзяржаўных установах самага рознага кшталту і грамадскіх месцах трансляцыю расійскіх тэлеканалаў. І гэта не першая такая ініцыятыва дэмакратычных актывістаў.
Але як да яе ставіцца людзі, якія знаходзяцца па-за палітыкай?
"Народная Воля" звярнулася да іх з пытаннем:

Як вы ставіцеся да трансляцыі расійскіх тэлеканалаў на тэрыторыі Беларусі, ці падтрымліваеце прапановы абмежаваць паказ расійскіх грамадска-палітычных праграм?

Віктар МАЛОЧКА, пенсіянер МУС (Салігорск):

– Асабіста я не гляджу расійскія тэлеканалы, паколькі ў свеце апошніх падзей што да расіян, што да расійскіх журналістаў у пераважнай большасці стаўлюся з насцярогай.

Але, наколькі я разумею, пакуль у нас ва ўладзе знаходзіцца каманда на чале з Аляксандрам Лукашэнкам, то ніякай гаворкі пра змяншэнне трансляцыі расійскіх тэлеканалаў не будзе. Больш за тое, на маю думку, абмяжоўваць ці адключаць расійскія тэлеканалы менавіта зараз небяспечна. Па адной простай прычыне: любы неасцярожны крок у сённяшніх варунках можа даць падставу для агрэсіі з боку нашай усходняй суседкі. Бо ў любым грамадстве ёсць правакатары, якія пры нагодзе будуць галасіць: "Тэлеканалы адключылі, няхай "вялікая Расія" бароніць нас ад беларускіх "бандэраўцаў"!" Таму падстаў правакатарам даваць не трэба.

Анастасія ТКАЧЭНКА, спецыяліст па рэкламе:

– Я гляджу расійскія тэлеканалы і заўважыла: цягам апошняга часу, асабліва пасля абвастрэння сітуацыі ва Украіне, яны перасталі быць СМІ ў поўным разуменні гэтага слова. ТБ-эфір выкарыстоўваюць як зброю ў палітычнай і медыйнай вайне. Гэта зусім няправільна. Але відавочна, што змяншэнне прысутнасці расійскіх тэлеканалаў у Беларусі – гэта на сённяшні дзень утопія, таму лічу, што заява будзе праігнаравана. Яна застанецца дэкларатыўнай без прыняцця канкрэтных крокаў з боку ўлады.

Юрый АЛЕКСАНДРЫН, беспрацоўны:

– Мне не падабаюцца расійскія інфармацыйныя каналы. Па расійскім ТБ гляджу толькі тэматычныя перадачы – спартыўныя і на тэмы палявання і рыбалкі. Але што да абмежавання трансляцыі, то я супраць. Я лепей патрабаваў бы ад улады дазволіць трансляцыю ў Беларусі хоць бы аднаго ўкраінскага тэлеканала. Тым больш што размовы такія хадзілі. Няхай бы людзі глядзелі і параўноўвалі...

Уладзімір КОЛАС, кінарэжысёр:

– Расійскія каналы льюць брудную прапаганду, замбіруючы грамадскую свядомасць. Я не думаю, што патрабаванні народа аб спыненні трансляцыі будуць мець нейкі станоўчы вынік. Тым не менш трэба выказваць сумесную пазіцыю наконт расійскіх каналаў, каб людзі разумелі, што яны не адны і так думае значная частка беларусаў.

Алесь ПАШКЕВІЧ, літаратар:

– Спыніць трансляцыю немагчыма, як немагчыма адмежавацца ад Расіі. З аднаго боку, патрэбна свабода слова, розныя думкі. З другога боку, хачу, каб у маёй хаце вяшчальных расійскіх агрэгатаў было як мага менш. Хачу, каб былі польскія, украінскія, латышскія, шведскія, нямецкія каналы хаця б у роўнай прапорцыі з расійскімі.

Аляксей МАРАЧКІН, мастак:

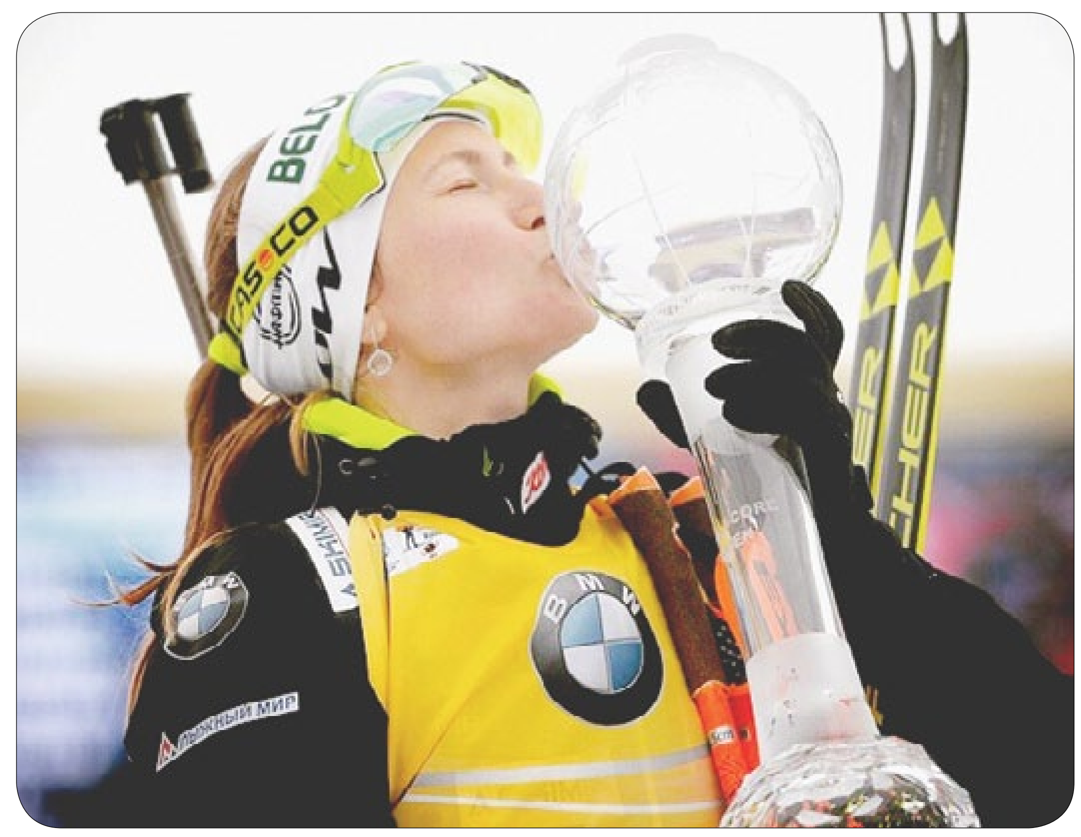
– Усе расійскія каналы трэба тэрмінова закрыць як каналы краіны-агрэсара. Адзіны канал, які я гляджу з задавальненнем, гэта канал "Дождь". Чаму толькі Расія мае такі доступ да галоў беларусаў? Чаму яе вачыма мы павінны глядзець на свет? У нас побач Польшча, а каналаў польскіх няма. Побач Украіна, а іх каналаў таксама няма. Такая ж сітуацыя з Літвой, Латвіяй... Ідуць толькі расійскія каналы, капаюць і капаюць на мазгі людзям. Навошта гэта?

Алег ТРУСАЎ, старшыня ГА "Таварыства беларускай мовы":

– Спачатку трэба свае каналы перавесці на трансляцыю па-беларуску. Потым ужо трэба разбірацца з чужымі каналамі. Справа ў тым, што наша ўлада, калі захоча, то можа выразаць з расійскага эфіру ўсё што захоча і ў любы час. Памятаеце, як нам не паказалі расійскія фільмы пра Лукашэнку? Значыць, "нажніцы" ёсць. Наша задача – каб свае каналы сталі беларускамоўныя і дэмакратычныя. Як сказаў адзін мудры ізраільскі палітык: "Мова тады перамагае, калі на ёй пачынаюць размаўляць бандыты і прастытуткі". Вось тады мы станем нацыяй, і пытанне з расійскімі каналамі само па сабе знікне.

Любоў ЛУНЁВА, Віталь ГАРБУЗАЎ.

ВЕДАЙ НАШЫХ!

Дар'я Домрачава выйграла "бітву года"

Беларуская біятланістка Дар'я Домрачава стала ўладальніцай Вялікага хрустальнага глобуса.

Апошні этап Кубка свету па біятлоне, які прайшоў у расійскім Ханты-Мансійску, павінен быў даць адказ на самае галоўнае пытанне, якое хвалявала беларускіх балельшчыкаў: ці заваюе Даша ўпершыню ў сваёй кар'еры Вялікі хрустальны глобус? І яна не падвяла!

Хаця пахваляваццa давялося. Асабліва падчас суботняй гонкі праследвання, калі Дар'я замест стральбы лежачы збіралася рабіць гэта са "стойкі".

"Кладзіся, кладзіся!" – на адным дыханні закрычалі балельшчыкі і тым самым выратавалі беларуску ад прыкрай памылкі, што магла здарыцца.

Пасля ўручэння ганаровага трафея Даша не хавала радасці: *"Дзякую тым, хто верыў! Дзякую маёй камандзе і ўсім родным! Ханты-Мансійскім балельшчыкам асобная падзяка за вашы гучныя галасы!!! Гэта была сапраўдная бітва года! Можна выдыхнуць..."*

Сёння кампліментаў у адрас спартсменкі не шкадуе ніхто.

"Даша – ты разумніца!" – напісала ў сваім "Твітары" не менш тытулаваная тэнісістка **Вікторыя Азаранка.** – *Гераіня краіны!"*

А адзін з балельшчыкаў на эмоцыях нават паведаміў на форуме, што, калі ў яго народзіцца дачка, ён абавязкова назаве яе Дашай.

Да слова, Дар'я Домрачава стала другой прадстаўніцай нашай краіны ў гісторыі біятлона, якой удалося выйграць Вялікі хрустальны глобус. У сезоне 1993/1994 гадоў Кубак свету заваявала Святлана Парамыгіна. Адзначым, што з 1994 года прэстыжны трафей быў недасягальны для спартсменак з Усходняй Еўропы.

Новых поспехаў табе, Даша!

Алесь СІВЫ.

Колькі зарабляюць біятланісты?

Напрыканцы мінулага года by.tribuna.com агучыла звесткі аб прызавых для біятланістаў у сезоне 2014/2015 гадоў. Вось некаторыя з іх.

Індывідуальныя дысцыпліны: 1-е – 13 тысяч еўра, 2-е – 10 тысяч, 3-е – 7 тысяч.

Эстафетныя гонкі: 1-е – 20 тысяч еўра, 2-е – 14 тысяч, 3-е – 11 тысяч еўра.

Бонус за майку лідара (чырвоную і жоўтую): на Кубку свету – 750 еўра, на чэмпіянаце свету – тысяча еўра. Прэміі за агульны рэйтынг Кубка свету напрыканцы сезона: 1-е – 28 тысяч еўра, 2-е – 23 тысячы, 3-е – 18 тысяч еўра.

Трэба ўлічваць, што з усіх прызавых спартмены выплачваюць падаткі.

ОФИЦИАЛЬНО

95% мясных продуктов Беларусь импортирует в Россию

То, что наша экономика ориентирована на российский рынок, ни для кого не секрет. На днях министр сельского хозяйства и продовольствия Беларуси **Леонид Заяц** признался, что практически все мясные изделия, которые белорусские мясокомбинаты реализуют за пределами страны, идут на рынок России.

«Белорусским аграриям важно удержаться на внешнем рынке. Мало произвести – важно продать, а это сегодня все труднее, – сказал министр, обращаясь к руководителям белорусских хозяйств и предприятий. – *Не секрет, что 95% продукции переработки мы реализуем в Российской Федерации, но в последнее время есть определенные трудности с поставками продовольствия в эту страну. Россия ведет себя придирчиво, и этому зачастую есть обоснования. Хозяйства и предприятия-переработчики должны четко понимать, что для того, чтобы уверенно позиционировать себя на рынке, мы должны быть сами на 100% уверены в качестве своей продукции. Всем должно быть понятно: несколько сигналов – и мы будем закрывать производства, чтобы не потерять марку, имя. Выявляйте причины возвратов на этапе производства и над этим работайте».*

ЧУЛІ?

Харкаўскі трактарны завод прамяняў «Гомсельмаш» на фінаў

Харкаўскі трактарны завод адмовіўся ад стварэння сумеснага прадпрыемства па вытворчасці збожжаўборачных камбайнаў з «Гомсельмашам». Пра гэта паведаміў генеральны дырэктар ХТЗ Уладзіслаў Губін.

«Мы для сябе вырашылі, што СП павінна быць інавацыйным. І калі мы прапануем збожжаўборачную тэхніку, то яна павінна прадавацца не толькі ва Украіне», – сказаў спадар Губін.

Ён паведаміў, што ўкраінскае прадпрыемства падпісала пагадненне пра стварэнне СП па вытворчасці збожжаўборачных камбайнаў з фінскай кампаніяй Sampo Rosenlew і мае намер абмеркаваць магчымасці стварэння сумесных прадпрыемстваў на тэрыторыі Украіны з кампаніямі John Deere і Case IH з ЗША і Канады, паведамляе «Інтэрфакс».

Нагадаем, што "Гомсельмаш" быў вельмі блізкі да стварэння сумеснага прыдпрыемства ва Украіне. У верасні мінулага года ў Гомелі быў падпісаны адпаведны пратакол аб намерах. Планавалася, што выпуск камбайнаў пачнецца ўжо ў 2015 годзе. І вось такі пралёт...

СІТУАЦЫЯ

"Прабачце, памыліліся..."

Ленінскі раённы суд г.Мінска папрасіў прабачэння ў намесніка старшыні партыі КХП–БНФ Юрася Беленькага.

Гісторыя пачалася з таго, што ў лістападзе мінулага года спадар Беленькі быў адказны за арганізацыю дазволеных мерапрыемстваў, прысвечаных "Дзядам", і мітынгу памяці ахвяр сталінскіх рэпрэсій у мінскім урочышчы Лошыца. Заўваг з боку міліцыі і прадстаўнікоў Мінгарвыканкама не было, але праз нейкі час яго прыцягнулі да адміністрацыйнай адказнасці. Маўляў, не забяспечыў бяспеку, не аплаціў своечасова паслугі міліцыі.

"Хоць не было і ніякага рашэння гарадскіх улад, што патрэбна было гэта рабіць, – распавядае **Юрась Беленькі**. – *Тым не менш суддзя Марына Запаснік вынесла пастанову, згодна з якой было вырашана аштрафаваць мяне на 4,5 мільёна рублёў. Я, натуральна, не пагадзіўся з гэтым, бо прамыя ж нормы закона не парушаў. Але нашу сям'ю адразу ж залічылі ў праблемныя, і суд праінфармаваў органы апекі і папячыцельства Ленінскага раёна пра неабходнасць кантролю за становішчам дзяцей у маёй сям'і".*

Дарэчы, згодна з дэкрэтам, суды і на самай справе павінны інфармаваць органы апекі і папячыцельства, калі грамадзянін, у якога ёсць малыя дзеці, асуджаны нават за адміністрацыйнае парушэнне. Але з адной умовай. У дэкрэце ёсць пералік шасці артыкулаў Адміністрацыйнага кодэкса, якія падпадаюць пад гэтае правіла. Справа Беленькага ў гэты спіс не ўваходзіла. І яна атрымала працяг...

"Днямі я атрымаў з Ленінскага раённага суда ліст з прабачэннямі, падпісаны выканаўцай абавязкаў старшыні суда Ірэнай Бролішс, – распавядае палітык. – *У лісце сказана, што копія пастановы суда Ленінскага раёна "памылкова накіравана ў орган апекі і папячыцельства". Зрэшты, я не веру ў такія выпадковыя "памылкі". Пасля таго, як пра гэту дзікую сітуацыю паведамілі СМІ (у тым ліку і "Народная Воля"), яе, напэўна, вырашылі "адкруціць" назад. Зрэшты, усё добра, што добра заканчваецца..."*

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

НУ І НУ!

Фантазія разгулялася

Бярозаўскія заяўнікі пікета на 25 сакавіка – да Дня Волі – атрымалі адмову з райвыканкама. Адказ падпісаны намеснікам старшыні райвыканкама Яўгенам Тарасюком. Распараджэнне аб адмове – старшынёй Бярозаўскага райвыканкама Юрыем Наркевічам.

У адказе паведамляецца, што ў сувязі з тым, што ў адной з мэт пікета ўтрымліваецца распальванне нацыянальнай варожасці або розні, у правядзенні пікета адмоўлена. У якой з дзвюх мэт – не сказана. У заяўцы былі ўказаны дзве мэты правядзення пікета. Першая – адзначэнне 97-х угодкаў абвяшчэння Беларускай Народнай Рэспублікі, другая – выказванне салідарнасці з палітвязнямі і патрабаванне іх вызвалення. Ну і дзе тут варожасць?..

Нагадаем, што мінскія ўлады шэсце на Дзень Волі дазволілі. Збор удзельнікаў прызначаны 25 сакавіка на 15.00 ля кінатэатра "Кастрычнік".

Не заставайцеся без "Народнай Волі" напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў

Так, хто Вам прапануе найбольш аб'ектыўную інфармацыю, звязаную з лёсавызначальнай палітычнай кампаніяй?

"Народная Воля".

Хто адстойвае ў краіне сапраўдную дэмакратыю?

"Народная Воля".

Хто абараняе правы простага чалавека?

"Народная Воля".

Хто за нацыянальнае адраджэнне Беларусі?

"Народная Воля".

Дык, шаноўныя чытачы, застаёмся і надалей разам!

Да заканчэння падпіскі на II квартал – тры дні.

Не спазніцеся.

Вас чакаюць на пошце і ў спецыялізаваных пунктах "Белсаюздруку".

Іх лёс хвалюе Беларусь!

Юрый ЗАХАРАНКА
знік 5799 дзён таму

Віктар ГАНЧАР
знік 5667 дзён таму

Анатоль КРАСОЎСКІ
знік 5667 дзён таму

Дзмітрый ЗАВАДСКІ
знік 5372 дні таму

Народная Воля http://www.nv-online.info 24 САКАВІКА 2015 г.

ЭКСПЕРТЫЗА

Індэкс “чаркі-скваркі”

Незалежныя эксперты, якія аналізуюць дзейнасць беларускага ўрада ў межах праекта BIPART, прапанавалі цікавы паказчык вымярэння “стану здароўя” беларускай эканомікі – індэкс “чаркі-скваркі”.

Што такое індэкс «ЧС»?

Індэкс «чаркі-скваркі» ўлічвае кошт 100 грамаў гарэлкі і 100 грамаў свініны. Як высветлілася, з яго дапамогай можна даведацца, ці з’яўляецца справядлівым цяперашні кошт беларускага рубля, завышаны ён ці, наадварот, заніжаны.

Можна таксама паглядзець, наколькі абясцэнілася наша грашовая адзінка, параўнаць заробкі беларусаў з заробкамі суседзяў, вызначыць рэальную падатковую нагрузку. Увогуле, «чарка-скварка» для нас – гэта самая цвёрдая і зразумелая валюта, асабліва на фоне беларускага рубля, які пастаянна абясцэньваецца.

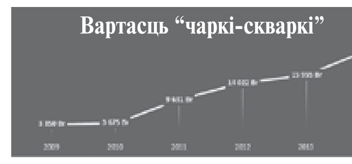
Як мы дайшлі да такога жыцця?

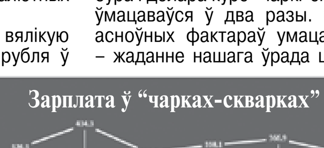
Падзеі на валютным рынку Беларусі ў снежні-студзені 2014–2015 гадоў – наглядны прыклад выраўноўвання коштаў з асноўнымі эканамічнымі партнёрамі і пошуку балансу ў знешнім гандлі. Так, у снежні мінулага года беларуская «чарка-скварка» каштавала 22.603 рублі супраць расійскай, якая каштавала 17.844 (у пераліку з расійскіх рублёў на беларускія). Паколькі Расія з’яўляецца асноўным рынкам збыту для беларускай сельгаспрадукцыі (у тым ліку і «чаркі-скваркі»), дыспарытэт цэн паставіў пад пытанне экспарт і валютную выручку нашай краіны.

Урад быў вымушаны экстранна праводзіць дэвальвацыю па дзвюх прычынах.

Па-першае, курс беларускага рубля доўгі час штучна завышаецца ў адносінах да асноўных валют, і падтрыманне стабільнасці курса айчыннай грашовай адзінкі азначала б скарачэнне валютных рэзерваў краіны.

Па-другое, адыграў вялікую ролю абвал расійскага рубля ў снежні 2014 года. У выніку ў студзені было знойдзена новае раўнаважнае значэнне: кошт «чаркі-скваркі» ў Беларусі склаў 22.451 рублёў, у Расіі – 20.502.

Хто багацей?

Самымі заможнымі ў снежні мінулага года сярод нашых суседзяў аказаліся палякі: за адну сярэднюю зарплату яны могуць купіць 626 набораў “чарка-скварка”. На другім месцы – Латвія, Літва і Расія з паказчыкамі 487, 472 і 464 адпаведна. Беларусы ж з паказчыкам у 301 «чарку-скварку» занялі перадапошняе месца (за намі – толькі Украіна, у якой, як вядома, ідзе вайна).

З прычыны развіцця крызісных тэндэнцый у эканоміках краін Еўразійскага эканамічнага саюза даходы беларусаў і расіян у студзені 2015 года ў вымярэнні «чарка-скварка» значна скараціліся: у расіян яны ўпалі да 343 «ЧС», у беларусаў – да 268. Тым не менш гэта не паўплывала на размеркаванне месцаў у рэйтынгу: беларусы як былі на перадапошняй пазіцыі, так і засталіся.

Не падаткі, а песня

Калі б кожны беларус траціў сваю сярэднюю зарплату выключна на спажыванне «чаракскварак”, то дзяржаве ён аддаваў бы 256 «ЧС» у выглядзе падаткаў за паслугі. Няцяжка падлічыць, што ў такім выпадку на працягу 8-гадзіннага працоўнага дня беларус працаваў бы на сябе 3 гадзіны 7 хвілін, а на аплату паслуг дзяржавы – 4 гадзіны 53 хвіліны.

Агульныя падаткі беларуса складаюць 145 «чарак-скварак”, з іх:

– падаходны – 41 «ЧС»,
– акцызы – 60 «ЧС»,
– ПДВ – 44 «ЧС».

Сацыяльныя адлічэнні – 111 «ЧС», з іх:

– пенсіённы фонд – 3 «ЧС»,
– ФСАН – 108 «ЧС».

Гісторыя пытання

За апошнія 7 гадоў інфляцыя «чаркі-скваркі» ў нацыянальнай валюце склала 675%.

Разам з тым у адносінах да еўра і долара курс «чаркі-скваркі» ўмацаваўся ў два разы. Сярод асноўных фактараў умацавання – жаданне нашага ўрада штучна завысіць курс беларускага рубля.

А вось сярэдні заробак беларусаў за гэты перыяд адчуваў значныя ваганні, звязаныя з эканамічнымі і фінансавымі крызісамі.

За апошнія ж 9 месяцаў інфляцыя «чаркі-скваркі» ў нацыянальнай валюце была ў межах 8%.

З прычыны дэвальвацыі беларускага рубля курс «чаркі-скваркі» таксама ўпаў да долара і еўра – на 25% і 32% адпаведна.

Сярэдні заробак беларусаў за апошнія 9 месяцаў у вымярэнні «чаракскварак» таксама крыху знізіўся і па-ранейшаму застаўся адным з самых невысокіх у параўнанні з суседзямі.

Віктар ЧУЙКО.

МЕРКАВАННЕ ЭКСПЕРТА

Кіраўнік праекта “Кошт урада” (BIPART) **Уладзімір Кавалкін** лічыць, што тут можна зрабіць дзве асноўныя высновы: «Па-першае, кошт нашай «чаркі-скваркі” не схільны да рэзкіх ваганняў з-за змены курса беларускага рубля. Гэта азначае, што доля імпарту ў яе вытворчасці нязначная. Па-другое, гэты кошт ўсё яшчэ завышаны ў адносінах да асноўнага рынку збыту – Расіі. Гэта азначае, што дэвальвацыйныя тэндэнцыі ўсё яшчэ захоўваюцца. І наперадзе нас чакаюць няпростыя часы».

З-ЗА КРАТАЎ

Палітычнае тату

Юрый Рубцоў адмыслова да Дня Волі зрабіў на грудзях татуіроўку – надпіс «Лукашэнка, сыходзь». Паводле слоў асуджанага, яна адпавядае турэмнай традыцыі і адначасова застаецца палітычна актуальнай.

Нагадаем, што грамадскі актывіст з Гомеля Юрый Рубцоў асуджаны на 1,5 года «хіміі» за нібыта знявагу суддзі. Пад суды Рубцоў нязменна трапляў за тое, што выходзіў на акцыі апазіцыі ў майцы, на якой быў размешчаны заклік да кіраўніка дзяржавы пакінуць пасаду.

Зараз Юрый Рубцоў адбывае пакаранне ў вёсцы Куплін Пружанскага раёна.

КАРЭСПАНДЭНТ ВЫЕХАЎ НА МЕСЦА

Не той статус…

У пасёлку гарадскога тыпу Мачулішчы, што побач са сталіцай, працуюць усяго два ўрачы-тэрапеўты, якія абслугоўваюць амаль дзесяць тысяч чалавек. Тут ніколі не было і дагэтуль няма ўласнай паліклінікі. Хворым людзям прыходзіцца пераадольваць нямала перашкод, каб проста трапіць на прыём да профільнага доктара...

Ленін і новыя вушы

Вера Іванаўна Пісарава прыехала ў Мачулішчы на пачатку 70-х гадоў мінулага стагоддзя. Жанчына добра памятае той час, калі адміністрацыйнай адзінкі з такой назвай у Беларусі не існавала. *"Наш адрас быў такі: ваенны гарадок Мачулішчы. Не горад, не пасёлак, а проста ваенны гарадок №92, які быў створаны па адпаведным загадзе Міністэрства абароны СССР яшчэ ў 1950-х, –* распавядае жанчына. *– Тут месцілася авіяцыйная база і, па сутнасці, Мачулішчы былі закрытым населеным пунктам: на ўездзе ў ваенны гарадок стаялі кантрольна-прапускныя пункты".*

Статус пасёлка гарадскога тыпу Мачулішчы атрымалі толькі ў 1997 годзе. …

Без профільных дактароў

Менавіта знаёмства з праблемай медыцынскага абслугоўвання жыхароў Мачулішчаў і стала асноўнай мэтай майго прыезду сюды. …

– **Але ж я бачу, што і малой колькасцю штатных адзінак амбулаторыя не ўкамплектавана. Людзі не ідуць з-за малых зарплат?**

– **Пачакайце, ёсць жа яшчэ і маршрутныя таксі?**

Віталь ГАРБУЗАЎ.

МОДЕРНИЗАЦИЯ

Леонид СПАТКАЙ:

«Зеленые человечки» – вовсе не новация…

Белорусское руководство перестраивает Вооруженные силы под угрозы гибридной войны. Одним из важных элементов здесь являются территориальные войска. Что это такое и способны ли они противостоять «зеленым человечкам»? На вопросы отвечает бывший военный летчик и пограничник, автор нескольких книг по истории пограничной службы Леонид Спаткай.

– **Действительно ли белорусская армия перестраивается под угрозы гибридной войны? Что об этом свидетельствует?**

– По многим признакам – да. В частности, это заявления президента. Например, 24 июня во время посещения «оборонки» в Борисове он заявил, что нужна мобильная армия с эффективным вооружением …

…форме выглядит довольно карикатурно. Это вам не Швейцария, где каждый дом – действительно крепость и всем резервистам роздано на руки оружие. Для белорусского же режима вооруженный народ – кошмарный сон.

– Швейцарские вооруженные силы формируются по принципу всеобщей воинской повинности …

Владимир ЖУРАВОК.

Народная Воля http://www.nv-online.info 24 САКАВІКА 2015 г.

СТАЛІЦА

Мінску не хапае гатэляў?

Нядаўна Упраўленне бытавога і гасцінічнага абслугоўвання насельніцтва Мінгарвыканкама паведаміла, што запаўняльнасць гасцініц беларускай сталіцы паводле дадзеных за 2014 год знаходзіцца на ўзроўні 50%. І гэта з улікам чэмпіянату свету па хакеі, які прайшоў у Мінску летась і, вядома ж, прыцягнуў дадаткова турыстаў у нашу краіну. У гэтым годзе, паводле прагнозаў упраўлення, запаўняльнасць гасцініц плануецца на ўзроўні 40%. Прычым мінімум, які неабходны гасцінічнай галіне, каб не працаваць стратна, і ёсць 30–40%.

Але, нягледзячы на тое, што гатэлі стаяць напаўпустыя, у 2015 годзе ў Мінску плануецца пабудаваць яшчэ 6 гасцініц вядомых брэндаў.

Дзве з іх заяўлены пад брэндамі, якія належаць карпарацыі HiltonWorldwide. Гатэль вышэйшага класа DoubleTreebyHilton будуецца ў рамках комплексу Galleria Minsk на праспекце Пераможцаў у Мінску. Гасцініца эканом-класа HamptonbyHilton узводзіцца недалёка ад Цэнтральнага чыгуначнага вакзала сталіцы.

На вуліцы Маякоўскага французскі гатэльны аператар Accor вядзе будаўніцтва першага ў Мінску гатэля сеткі Novotel.

Магчыма, элітны брэнд AccorSofitel выкарыстае і беларуская кампанія «Трайпл» – забудоўшчык гатэля ў раёне парку Горкага. Пасля разрыву з Kempinski уладальнікі «Трайпла» заняты пошукам новага партнёра.

На праспекце Пераможцаў актыўна будуе шматфункцыянальны комплекс катарская кампанія-інвестар «Сокал». Тут да канца бягучага года павінен з’явіцца гатэль Marriott вядомай амерыканскай гасцінічнай сеткі. Плануецца таксама скончыць будаўніцтва гатэля HyattRegency ў раёне Камсамольскага возера.

Варта адзначыць, што зараз у Мінску працуюць 44 гасцініцы, якія могуць размясціць 9320 чалавек. І аншлагу ў іх не назіраецца. Але ніхто не адмаўляецца ад заяўленых раней планаў – павялічыць да 2017 года колькасць гасцініц яшчэ на 15 аб’ектаў.

КАНФЛІКТ

Станіслаў ШУШКЕВІЧ:

“Рэктар ЕГУ павінен быць “хворы на Беларусь”

У Еўрапейскім гуманітарным універсітэце, які шмат гадоў таму быў вымушаны эмігрыраваць з Мінска ў Вільнюс, у другі раз адкладзены выбары новага рэктара. Студэнцкая рада і незалежны прафсаюз установы, а таксама беларуская дэмакратычная супольнасць запатрабавалі сфарміраваць новую камісію па адборы кандыдатаў на пасаду рэктара і ўключыць у яе склад міжнародных і беларускіх экспертаў, а таксама прадстаўнікоў акадэмічнай супольнасці ЕГУ, забяспечыўшы незалежнасць яе ад існуючай сістэмы кіравання ўніверсітэтам.

Ад выбару асобы рэктара ў многім залежыць лёс адзінай беларускай ВНУ, якая працуе за межамі краіны. Будзе яна арыентавацца на Беларусь ці ператворыцца ў звычайную рускамоўную навучальную ўстанову?

Сваю пазіцыю чытачам “Народнай Волі” выказаў легендарны беларускі палітык, член-карэспандэнт Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі Станіслаў ШУШКЕВІЧ.

– **Чаму ва ўніверсітэце склалася такая сітуацыя?**

– ЕГУ – здаецца, адзіны ў свеце ўніверсітэт у выгнанні, аналагаў не існуе. …

… культура, філасофія, паліталогія, гісторыя, этнаграфія… З універсітэта паслядоўна выгнаны многія выкладчыкі, якія арыентаваліся на выкладанне і правядзенне даследаванняў у беларускім накірунку, падрыхтоўку кадраў для будучай дэмакратычнай Беларусі. …

– Так, калі я ўзначальваў Вярхоўны Савет, Міхайлаў быў маім дарадцам і якасна выконваў шэраг даручэнняў. Накіроўваўся з няпростымі справамі ў Дзяржздэпартамент ЗША, ездзіў са мной як перакладчык-дарадца ў ФРГ і Паўднёвую Карэю. Ён – высокаадукаваны чалавек, …

… будзе абсалютна небеларускі ўніверсітэт. Рэктар павінен быць “хворы на Беларусь”, разумець беларускасць як служэнне Беларусі …

Гутарыў Максім ПЛОТНІКАЎ.

ТАКАЯ ЖИЗНЬ

За три года “потеряли” 516 килограммов картошки

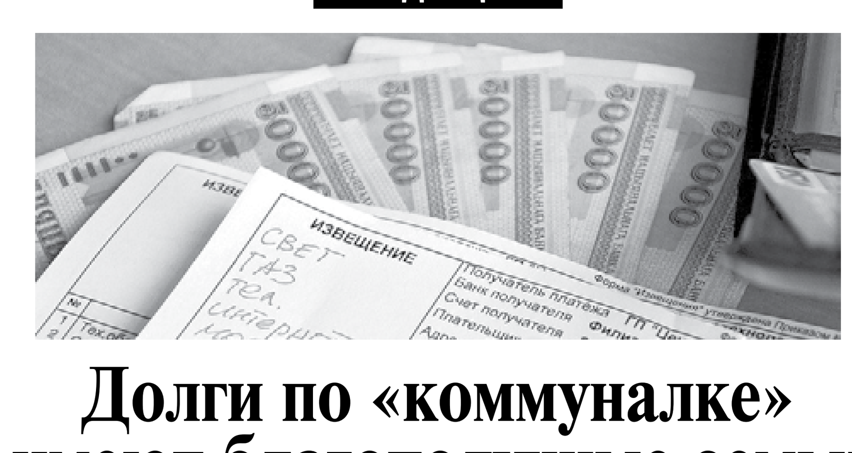
Белстат сравнил доходы среднестатистического белоруса за последние три года в пересчете на продукты. Оказалось, в прошлом году среднедушевой доход позволял нам купить 70 килограммов свинины, это на 5 килограммов больше, чем в 2012-м. А вот в картошке белорусы за три года стали “беднее” на 516 килограммов.

В прошлом году на среднедушевой доход, который составлял 4 миллиона 592 тысячи рублей, можно было купить 111 килограммов мяса птицы, 151 килограмм мороженой рыбы и 246 литров подсолнечного масла. По всем позициям – больше, чем в 2012 и 2013 годах. Однако по некоторым позициям доходы белорусов в натуральном выражении за три года стали меньше. Если измерять нашу жизнь в сливочном масле, сырах или муке, то жить мы стали беднее.

Доходы среднестатистического белоруса в натуральном выражении (в килограммах)

	2012 год	2013 год	2014 год
свинина	65	93	70
мясо птицы	90	102	111
рыба мороженая	108	150	151
молоко	503	564	483
масло сливочное	52	56	48
сыры твердые	48	54	45
хлеб пшеничный	496	431	371
мука пшеничная	716	658	543
картофель	1346	1040	830
яблоки	277	390	449

ТЕНДЕНЦИИ

Долги по «коммуналке» имеют благополучные семьи

В Минске растет число должников по коммунальным платежам. На начало марта «жировки» не оплатили 28 тысяч человек. А еще в феврале неоплаченных лицевых счетов было 25 тысяч. То есть прибавилось 3 тысячи неплательщиков, информирует агентство «Минск-Новости».

По словам генерального директора ГО «Минское городское жилищное хозяйство» **Виталия Смирнова**, основная масса неплательщиков имеет задолженности менее 2 месяцев. 3664 семьи задолжали коммунальщикам более чем за 2 месяца обслуживания. Причем среди этой категории подавляющее большинство – работающие благополучные семьи. Лишь 130 должников «со стажем» задолженности 2–6 месяцев – пенсионеры, 94 – малообеспеченные семьи, 105 – неполные, 75 – многодетные, 160 – официально безработные.

По словам руководителя столичного ЖКХ, в 607 таких квартирах временно приостановлено оказание коммунальных услуг. С 1,5 тысячи лицевых счетов такая мера стимулирования невозможна. Например, в 835 квартирах, жильцы которых не вносят коммунальные платежи более 2 месяцев, проживают несовершеннолетние дети, и по закону коммунальщики не имеют права отключать там электричество или воду. Еще 603 семьи-должника проживают в комнатах на общей кухне, и их невозможно отключить, не навредив при этом людям, живущим в соседних комнатах.

Говоря о методах борьбы со злостными неплательщиками (задолженность свыше 6 месяцев), Виталий Смирнов пояснил, что с начала года подано 236 исков в суд о выселении неплательщиков по ст.86 «Выселение граждан, уклоняющихся от внесения платы за жилищно-коммунальные услуги и платы за пользование жилым помещением» и 211 по ст.155 «Отчуждение жилого помещения в случае нарушения правил пользования жилыми помещениями, содержания жилых и вспомогательных помещений либо уклонения от внесения платы за жилищно-коммунальные услуги». За истекший период нынешнего года судами удовлетворено 2 и 17 таких исков соответственно.

ПРОДОЛЖЕНИЕ РАЗГОВОРА

Анна БОНДАРЧУК:

«Никто не гарантирует, что тебе не попадется репетитор-неудачник, который пришел в профессию случайно»

…

– **Насколько велик запас знаний наших абитуриентов и насколько высока мотивация?**

– Специальность детям нередко навязывают родители, ослепленные престижем вуза и красивыми обещаниями работы. Это опасно: хотя общий …

– Конечно! Со многими продолжаем общаться. Многие сегодня студенты престижных факультетов престижных вузов. Только в прошлом году шестеро поступили на факультет международных отношений БГУ.

Елена АНКУДО.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯЎВЕСА

Дыягназ благі: хварэюць мазгі

Паводле сацыялагічных даследаванняў, сярэднестатыстычны дарослы беларус мае ад трох да сямі хранічных захворванняў.

Жылі ў сяле Кірэй і Моця –
Два векавечныя дзяды.
[illegible]

НАБАЛЕЛА

Мы ў адказе за тых, каго прыручылі…

Добры дзень, "Народная Воля"!

[illegible]

М.БАГУНАЛЁЎ,
урач-пенсіянер.
Мінск.

БАЙКА

Свіння на сметніку

Свіння на сметніку знайшла аднойчы кніжку
"Статут Свінландыі" і пачытала крышку.
[illegible]

Сяргей ПРЫЁМКА.
Мінск.

ОБСУДИМ

Почему медицина должна быть бесплатной?

Я работаю участковым терапевтом в одной из поликлиник Могилева. Сейчас очень многие пациенты приходят ко мне с вопросами и недовольными отзывами в адрес нашей медицины. [illegible]

[illegible] цы два месяца, имеет 4,5 миллиона заработной платы, и врач, который потратил десять лет на учебу, имеет столько же? Любой врач при жесткой необходимости сможет работать охранником, но ни один охранник не сможет работать врачом даже при жесткой необходимости, даже если два месяца будет читать медицинскую литературу.

[illegible] но денег пропорционально выполненной работе не получишь. Заработная плата в медицине – фиксированная величина.

Я не обвиняю в этом государство. Будь медицина платной, любая, даже самая маленькая, поликлиника смогла бы сама себя прокормить, оказывая лечебные услуги. Любая поликлиника сама создала бы достойные зарплаты для сво- [illegible] пациентов – больше доход! Пациенты все чаще будут видеть приветливые лица врачей, а не лица загнанных и недовольных рабов.

Многие могут начать кричать о гуманности. Но почему тогда магазины не кормят бесплатно неработающих бомжей, алкоголиков, просто желающих поесть? Если человек не будет есть какое-то [illegible] мы, врачи, боимся физического труда. Нам просто интересен труд умственный, вот и все. Каждому свое: кто-то любит машины, а кто-то самолеты. Кто-то ведет здоровую жизнь, а кто-то просто бухает.

Я однозначно за платную медицину, но все нужно делать по-человечески!

Олег КИРИЧЕНКО.
Могилев.

МЫСЛИ ВСЛУХ

Пока Россия не откажется от имперских замашек…

Решил поделиться с читателями «Народной Воли» рассуждениями.

[illegible]

Сергей МЕЛЕЗЕР.
д.Журавковичи Чечерского района.

ОБРАТНАЯ СВЯЗЬ

Достойно?

Прочитав в «Народной Воле» за 13.03.2015 статью «Как живут пенсионеры...». Вспомнил похожую статью за 9.10.2012, в которой рассказывалось конкретно о немецких пенсионерах. И вот что подумал:

Достойно наш
пенсионер живет:
На «сотках» между
грядок раком шествует,
Бутылки собирает и сдает...
Немецкий, побежденный,
путешествует,
Сосиски жрет
и пиво свое пьет.

Александр ИЛЛАРИОНОВ.

ОБ ЭТОМ – ВПЕРВЫЕ!

Послевоенная трагедия

О страшной трагедии послевоенного времени власти, идеологи и краеведы Миорщины или не знают, или предпочитают молчать. И это на фоне того, что в 1954 году (юбилей прошел незаметно) в БССР вышел в свет документальный фильм «Миорская трагедия». Следов его, к сожалению, нет даже во всемирной паутине. Вот и получается, что о перевоплощении в этих местах в волка самого известного полоцкого князя Всеслава Брячиславовича (1044–1101), известного также как Всеслав Полоцкий, Всеслав Чародей, молодежь знает больше, чем о трагедии, памятной их родителям, бабушкам и дедушкам.

Не успели в районе ликвидировать послевоенную разруху, как пришлось устраивать массовые похороны сразу 150 жителей района. Столько человек погибло от нападения волков. Еще больше людей застыло в ожидании трагического исхода от звериной инфекции, против которой бессильны и современные лекарственные препараты.

Санитарное просвещение безмолвствует

В этой связи тем более непонятно молчание ученых Витебского медицинского университета и ветеринарной академии. Даже во времена, когда во главе Витебщины стоял доктор медицинских наук Александр Косинец и власти области должны были бить тревогу, документальный фильм «Миорская трагедия» не вышел на экраны областного телевидения. Лишь охотоведы из года в год беспокоятся по поводу увеличения на Витебщине численности волков. Но их голос не слышен в хоре дилетантов, уверовавших в то, что серый разбойник является едва ли не главным санитаром и благодетелем в «царстве Берендея».

Видео о жизни волков и чудесном выживании человека в волчьей стае доступно многим. О миорской трагедии, случившейся по вине стаи бешеных волков, – ни слова.

На поддержание численности европейских видов животных вообще, и волка в частности, направлены и международные усилия. Присоединение нашей страны к Бернской конвенции с оговоркой о том, что «для Республики Беларусь неактуальным является строгое сохранение популяции волков», есть лишь робкое возражение хору дилетантов.

В Европе волк был полностью уничтожен значительно раньше. Теперь Европа покупает волка у Беларуси и разводит на своей территории. Выдвигая этот аргумент в защиту хищника, наши «зеленые» теоретики забывают, что, к примеру, в Норвегии несколько десятков волков приходится на тысячные стада оленей. В Беларуси иметь 2–3 тысячи волков на малочисленных копытных – непозволительная роскошь.

Наладзіць арганізацыйна-масавую работу сельскіх советаў

Пастанова райкамісіі па конкурсу

Забіта 325 ваўкоў

11 ЛІПЕНЯ НЕ РАБОЧЫ ДЗЕНЬ

[illegible]

Кроме того, популяция волков на территории Беларуси подпитывается из Чернобыльской зоны, где нет ясной картины численности серых хищников. Север Беларуси беспрепятственно прирастает волком еще и за счет малолюдных Псковской и Новгородской областей России.

Просматривая подшивки районных газет предвоенного и послевоенного времени, я обратил внимание, что в эти периоды нашей недавней истории был накоплен поучительный опыт борьбы с серым хищником: на волков устраивались облавы, за волчью шкуру выплачивались премии, общественность информировалась о проводимой работе, население участвовало в загонной охоте... Делалось это по решению исполнительных органов власти. Колхозники привлекались к облавам в рамках обязательной трудовой повинности.

Вот один из опубликованных в 1935 году БЕЛТА показателей: за май–июнь, несмотря на летнее время, проведено 42 облавы с участием 1288 загонщиков. Убито 325 волков. За весь 1934 год – 750 волков. При этом следует подчеркнуть, что к середине 1935 года в БССР численность волка удалось снизить и стабилизировать на минимальном уровне. А вот в период военного лихолетья волк расплодился в неимоверных количествах. Что и породило миорскую трагедию.

Бешеный волк опасен!

Бешеный волк ведет себя неадекватно – кусает своих сородичей, они заходят в деревни и нападают на людей и скот. Лучшая гарантия от такого поворота – держать численность волков на минимальном уровне. Полностью его уничтожить невозможно. Да и не нужно. Но и пускать дело на самотек тоже опасно. В 1970–1980-х годах, когда я еще не перешел в ряды фотоохотников и иногда бродил с ружьем по волчьим следам, ежегодно добывалось до 2000 волков. Полагаю, что это и есть тот минимум, на который необходимо выйти в настоящее время. Если учесть, что примерно 40 волков в границах Беловежской пущи ежегодно уничтожают в среднем 4140 голов копытных (оленья – 1850, кабана – 1190, косули – 1100), можно представить, насколько богаче и разнообразнее были бы наши охотничьи угодья, сократи мы численность серого разбойника.

Читатель вправе возразить: волка ныне можно стрелять в любое время года и суток! Вся беда в том, что волк, однако, далеко не дурак. Большинству охотников взять его не по силам. Тем более что действующие правила охоты категорически запрещают во время охоты на птицу или зайца иметь при себе пули и картечь. Стрелять по матерому хищнику птичьей дробью – смешить ворон.

Опасность повторения миорской трагедии на Витебщине обусловлена и тем, что ныне численность кабанов в лесу резко сократилась. Едва ли не ежедневно охотники рапортуют об их поголовном отстреле. И никто не бьет тревогу о том, что если снежная зима придет и в наш регион, волк начнет голодать. Кабан исчезает, оленей в лесу практически нет. Значит, хищник слабеет, он начнет питаться падалью, подхватит вирус бешенства и, потеряв чувство страха, пойдет к жилью человека.

Вместо заключения

Нынешней зимой мне довелось обнаружить близ автодороги Лиозно–Витебск следы волчьей стаи. Связался по мобильной связи с бывшим егерем Толочинского охотхозяйства Радием Посредниковым. И узнал, что лучший волчатник Витебщины уже работает в хозяйстве одного из районов соседней Смоленщины.

– Волки идут к нам, на Смоленщину, вслед за кабанами, которых из-за чумы у вас отстреливают. Звери чувствуют прессинг и мигрируют, – заключил он.

Через некоторое время Радий Посредников пересылал мне фотоотчет об отстреле волчьей стаи... Два матерых волка, правда, ушли невредимыми.

Еще одно подтверждение старой истины – с волчьим нашествием способны справиться лишь профессионалы!

На личном приеме граждан членом Совета Республики Национального собрания Республики Беларусь Владимиром Плыткевичем в Толочинском райисполкоме я поднял эту проблему. Сенатор, избранный от Витебской области, пообещал оказать помощь в поиске следов утерянного документального фильма. Попутно выяснилось, что должностные лица исполнительного органа власти района не владеют ситуацией в вопросе отстрела серых хищников на территории Толочинщины.

Николай ПЕТРУШЕНКО.
г.Толочин.

Народная Воля http://www.nv-online.info 24 САКАВІКА 2015 г.

ПИСЬМА С КРЕЩАТИКА

Александр ФЕДУТА

Мат в эфире

Нельзя сказать, что Украину может что-нибудь еще удивить или потрясти. Она видела два Майдана, «золотой батон» Виктора Януковича, пережила бесконечные войны олигархов, связанные с переделом собственности. Тем более – не удивить украинцев руганью в прямом эфире: в конце концов, все – люди, а значит, все не без греха. И данный случай тоже не вызвал особого удивления.

Дело в другом.

Игорь Коломойский – знаковая для современной Украины фигура. Даже, может быть, более знаковая, чем Виктор Пинчук (зять-олигарх) для эпохи Леонида Кучмы или Ринат Ахметов для безвременья Виктора Януковича.

В момент, когда старая политико-административная украинская элита впала в прострацию и не знала, что делать, и.о. президента Александр Турчинов предложил группе олигархов возглавить регионы, связанные с их бизнес-интересами. Ринат Ахметов, некоронованный король Донецкой области, отказался – и проиграл. Была создана ДНР, и Ахметову не удалось лавированием сохранить свою собственность в неприкосновенности. Начал снижаться уровень его влияния, и самый богатый гражданин Украины был вынужден покинуть почетное первое место в рейтингах журнала Forbes.

Игорь Коломойский согласился стать губернатором Днепропетровской области. И выиграл.

Но тут нужно сказать несколько слов о Коломойском.

Молодой инженер-металлург, отличник учебы и шахматист, Игорь Валерьевич в полной мере воспользовался теми возможностями, которые открыла перед ним ваучерная приватизация начала 1990-х годов. Он был соучредителем ООО «Сентоза», которое в свою очередь стало одним из учредителей «Приватбанка». А «Приватбанк» скупил 1.200.000 ваучеров – более 2% от всех выпущенных в Украине. Ваучеры нужно было вкладывать – и Коломойский настоял, чтобы их вкладывали в покупку акций крупных предприятий: Днепропетровского метизного завода, Никопольского завода ферросплавов, Орджоникидзевского и Марганецкого горно-обогатительных комбинатов.

Ставка была сделана. Дальше началась борьба. На «Приват» давили всеми силами с использованием властных полномочий. Но Коломойский не сдавался. Его империя расширялась. Когда уже при Викторе Януковиче у «Бени» (так презрительно именовала Коломойского правящая «донецкая» элита, не скрывавшая своего антисемитизма) попытались «отжать» авиакомпанию, Коломойский пригрозил прекратить операционные действия «Приватбанка». К тому времени «Приватбанк», сделавший ставку на обслуживание рядовых граждан – работников и пенсионеров, стал фактически главным оператором бытовых расходов. Секрет успеха в банковском секторе был прост: «Приват» не взимал комиссию за обслуживание банковских карточек, и это привлекало к нему рядовых избирателей. И угроза Коломойского означала: «Ты, президент! Тронь – и миллионы людей, лишившиеся возможности оплачивать свои повседневные расходы, выйдут на улицы!» Янукович угрозу понял – и отступил.

В 2014 году Коломойский согласился принять на себя «головную боль» правительства в одном отдельно взятом промышленном регионе Украины. Его положение главного работодателя Днепропетровской области укрепилось. Во многом благодаря этому – и благодаря поддержке людей, знавших Коломойского и его команду как реально эффективных менеджеров, – Игорю Валерьевичу удалось сохранить свой регион, не допустить создания «Днепропетровской народной республики». Мало того: он гарантировал выплаты в размере 10 тысяч долларов за пойманного с оружием в руках сторонника сепаратизма. Говорят, человек двадцать, связанных, к нему привели. Больше тени сепаратизма в области не было.

На свои деньги Коломойский профинансировал оснащение добровольческого батальона «Днепр». Противники «Привата» быстро распустили слух о том, что днепропетровский губернатор таким образом легализует свою «частную армию». Какими мотивами на самом деле руководствовался второй номер в списке самых богатых людей Украины, установить трудно. Факт остается фактом: была установлена планка, как должен быть подготовлен и вооружен батальон, сражающийся с сепаратистами.

Роль Игоря Коломойского по достоинству была оценена кремлевскими пропагандистами. В их арсенале появился термин «жидобандеровец». Оценила его и российская власть: часть собственности «Привата» на оккупированной территории была конфискована, а против самого губернатора возбудили в России уголовное дело.

В общем, в патриотических настроениях и в менеджерской эффективности Коломойского никто не сомневался. Однако возникла серьезная ментальная проблема. Коломойский продолжал ощущать себя олигархом, добившимся власти, – эдаким новым Януковичем. Но времена изменились. Второй Майдан проходил в том числе и под антиолигархическими лозунгами. И замена одного олигархического клана другим – несмотря на то, что президентом Украины был избран один из самых богатых ее граждан, – вовсе не входила в задачи гражданского общества и новой власти.

Петр Порошенко это понял. Игорь Коломойский, похоже, нет. Возник конфликт политических интересов.

Коломойского начали теснить. «Людей Коломойского», какими бы эффективными они ни были, попытались выдавить из управленческих структур, в которых они явно содействовали решению финансовых задач, которые ставил перед ними владелец «Привата». Когда дело дошло до нефтяного бизнеса, у Коломойского сдали нервы...

После длительных обсуждений и попыток «людей Коломойского» сорвать процедуру Верховная Рада приняла закон, позволяющий проводить собрания акционеров в случае присутствия владельцев 50% плюс одной акции. Все понимали: речь идет об «Укртранснафте», в которой именно такой пакет акций принадлежит государству. Фактически у «Привата» был блокирующий пакет, что позволяло возглавлявшему фирму Александру Лазорко воздерживаться от выплаты дивидендов и заключать сделки с учетом интересов «Привата». Сейчас, после принятия закона, Кабинет министров получил возможность отстранить Лазорко от исполнения обязанностей.

Ночью в киевский офис «Укртранснафты» прибыл губернатор Днепропетровской области. Формально это никак не было связано с его должностными обязанностями. Поджидавший его у выхода корреспондент украинской службы Радио Свобода Сергей Андрушко попросил о комментарии, но в ответ услышал грубую брань и заявления о том, что в «Укртранснафте» состоялся рейдерский захват российскими агентами.

Ссылка на российских агентов не помогла. Попытка прикрыться патриотическими лозунгами в современной Украине уже не проходит. Ролик появился в интернете, вызвав бурю возмущения. Президент Порошенко объявил днепропетровскому губернатору выговор. Профсоюз работников медиа потребовал от Коломойского объяснений и извинений.

Извиняться перед журналистом Сергеем Андрушко владелец заводов, газет, телеканалов и банка Игорь Коломойский отказался...

Пока трудно ответить на вопрос, чем закончится эта вышедшая наружу подковерная борьба. Понятно одно: Украина изменилась. Она не желает жить по законам бульдожьей схватки, когда побеждает тот, у кого челюсти крепче и зубы острее. Очевидно, что Игорю Коломойскому придется выбирать – олигарх он или же государственный служащий высокого уровня.

Правда, тот же выбор должен сделать и Петр Порошенко, чей бизнес все еще не продан, хотя этого требует Конституция Украины. Но – кто в состоянии сразу купить кондитерскую империю «Рошен»? Если у читателей «Народной Воли» есть лишние деньги, советую приобрести: бизнес вполне прибыльный.

ЗА БУГАМ

Расце вытворчасць аўтамабіляў у Польшчы

Ад пачатку бягучага года вытворчасць аўтамабіляў у Польшчы вырасла на 19% у параўнанні з 2014 годам, гэта значыць да 115 тысяч 600 машын. Рост тычыцца ўсіх аўтазаводаў у краіне. Напрыклад, вытворчасць аўтазавода Fiat у Тыхах вырасла амаль на 8%, аўтазавода Volkswagen у Познані – на 6,3%. Але найбольшы рост зафіксаваны на аўтазаводзе Opel у горадзе Глівіцэ. Гэты завод належыць амерыканскаму канцэрну GM. У лютым вытворчасць глівіцкага завода вырасла на больш як 6,5 тысячы аўтамабіляў у параўнанні са студзенем і ажно на 9 тысяч у параўнанні з мінулым годам.

Гэта перш за ўсё вынік пераняснення ў Глівіцэ вытворчасці мадэлі Opel Astra з завода ў Нямеччыне і стварэння ў Глівіцэ аднаго з двух еўрапейскіх цэнтраў па вытворчасці самай папулярнай мадэлі канцэрна Opel.

УКРАИНА–ЕС

Брюссель обещает средства на реформы

Министры иностранных дел стран-членов Евросоюза утвердили обновленную Повестку дня ассоциации Украины с ЕС. Этот документ хотя и имеет сугубо технический характер, в то же время является своего рода «дорожной картой» в реализации соглашения об ассоциации.

Пресс-служба Совета ЕС сообщила, что стороны определили для Украины десять приоритетных краткосрочных реформ, среди которых – конституционная и судебная реформы, реформа избирательного законодательства, судебная реформа. К первоочередным направлениям также отнесены борьба с коррупцией, государственная администрация, реформирование энергетического сектора, дерегуляция, государственные закупки, налогообложение и внешний аудит.

«ЕС и Украина признают важность поддержки согласованных приоритетов через надлежащие политические, технические и финансовые средства», – отметили в пресс-службе. При этом обе стороны подчеркнули важность скорейшей ратификации соглашения об ассоциации всеми странами-членами ЕС, чтобы оно как можно скорее вступило в силу.

МЕРКАВАННІ

Еўрасаюз павінен паказаць Расіі сілу

Еўрасаюз павінен працягнуць санкцыі супраць Крамля, стварыць сталыя базы NATO ва ўсходняй Еўропе і падтрымаць Украіну ўсімі магчымымі шляхамі. Вядучыя еўрапейскія эксперты губляюць ілюзіі ў дачыненні да Масквы і раяць палітыкам заняць больш жорсткую пазіцыю. Прычыны ўкраінскага крызісу і спосабы спыніць канфлікт абмяркоўвалі ў Варшаве ўдзельнікі канферэнцыі "Польшча–Расія: вынікі 2014 года".

"Крэмль свядома вырашыў разбурыць сістэму дамоў, якая гарантавала мір у Еўропе", – заявіў эксперт польскага Цэнтра ўсходнееўрапейскіх даследаванняў Марэк Мэнкішак. У апошнія гады Расія ўзмацнілася і цяпер захацела перакроіць еўрапейскі кантынент, бо ранейшыя правілы ёй не падабаюцца.

Многія расійскія палітыкі і эксперты не ўтойваюць, што Масква парушыла міжнароднае права. Пры гэтым захоп Крыма і адпраўку баевікоў на Данбас яны апраўдваюць тым, што "Захад сам так робіць".

Расія не хутка выведзе войскі з Данбаса і не збіраецца аддаваць Украіне Крым. Масква будзе абвастраць ваеннае супрацьстаянне – перакананы еўрапейскія эксперты. 40% расійскага бюджэту на 2015 год пойдзе на абарону. Гэта даказвае, што Пуцін аддае перавагу ваенным сродкам вырашэння праблем – падкрэслівае брытанскі эксперт Ян Бонд.

Еўрасаюзу і ЗША трэба паказаць сваю сілу, інакш Крэмль будзе прасоўвацца ўсё далей, – кажа Марэк Мэнкішак. *"Самая правакацыйная і небяспечная палітыка ў дачыненні да Расіі – гэта старацца не правакаваць яе"*, – падсумаваў польскі аналітык.

СТОП-КАДР

5563 –

столькі пар белых буслоў, якія выводзілі птушанят, налічвалася летась у Германіі паводле дадзеных экалагічнага аб'яднання NABU. Гэты здымак зроблены на пачатку сакавіка ў Бібесхайме-на-Рэйне.

ПАРАЛЛЕЛИ

Кому мешает кризис?

У нас
Обвал

СМИ уже сообщали, что внешняя торговля Беларуси рухнула в январе 2015 года, внешнеторговый оборот составил 3,89 млрд долларов, что составляет 69,2% от показателей аналогичного периода прошлого, 2014, года.

Экспорт за январь 2015 года сократился на 24,8% и составил 2,07 млрд долларов, импорт остановился на значении в 1,82 млрд американской валюты, что меньше предыдущих показателей на 36,5%.

Экспорт Беларуси в страны Евросоюза снизился на 38,7% до 696 млн долларов, в Россию – на 40,1% и составил 1,2 млрд долларов.

В чем причины? О проблемах внешней торговли Александр Лукашенко говорил еще в 2011 году, выступая в апреле с посланием к парламенту и народу.

По его словам, во многом ситуация обусловлена внешними причинами. «Конечно же, рост цен на нефть, природный газ, существенно подскочили цены на металл, другое сырье, ресурсы. И средств от продаваемых наших товаров нам не хватает, чтобы оплатить сырье и ресурсы. В результате мы имеем высокое отрицательное сальдо внешней торговли при низком притоке иностранного капитала».

В последние годы склады предприятий забиты продукцией, и производители сбились с ног в поиске покупателей. При этом они и чиновники разных рангов ссылаются на кризис. Дескать, он причина всех бед. Но есть страны, которым кризис не помеха, а покупатели их сами находят. Одна из них – Германия.

У них
Рекордный рост продаж

После рекордного 2014 года, в Германии в текущем году ожидают дальнейшего увеличения поставок немецких товаров за рубеж – в первую очередь в США, Китай и страны АСЕАН.

Глава Федерального объединения оптовой и внешней торговли Германии (BGA) Антон Бёрнер на днях объявил журналистам, что внешняя торговля Германии кризиса не испытывает. Совсем наоборот. И 2014 год был рекордным: экспорт по сравнению с 2013-м вырос на 3,7 процента до 1134 миллиардов евро, а импорт – на 2 процента до 917 миллиардов, и на текущий год прогноз Бёрнера весьма оптимистичен. Он ожидает увеличения экспорта еще на 4,5 процента, а импорта – на 4 процента.

Главными локомотивами роста немецкого экспорта стали в прошлом году Соединенные Штаты (плюс 7,5 процента), Великобритания (плюс 11,5 процента), Болгария (плюс 25 процентов), Венгрия (плюс 13,5 процента) и Польша (плюс 11,9 процента). Но главным локомотивом роста является все-таки хорошее качество немецких товаров.

Оно устраивает даже США. После острого финансового и экономического кризиса США, по словам Бёрнера, «оправились на удивление быстро». В Америке создано более трех миллионов новых рабочих мест, перечислял он, безработица вдвое ниже, чем в среднем в странах ЕС, а промышленный рост составил 2,4 процента в 2014 году – почти в три раза больше, чем в Евросоюзе (0,9 процента).Словом, хороший рынок.

Европейский рынок, правда, был и остается главным для Германии: на него приходится 58 процентов и немецкого экспорта, и импорта. Но впредь спрос на немецкие товары будет расти в первую очередь в тех же США, Китае, экономический рост которого хоть и замедлился, отметил Бёрнер, но «остается на отрадно высоком и стабильном уровне», а также в странах АСЕАН, преимущества которых он видит в близости к китайскому рынку, низких кадровых издержках производства и благоприятной демографической ситуации.

Сергей ИВАНОВ.

ФРАНЦИЯ

Законопроект «о конце жизни»

Национальное собрание Франции одобрило в первом чтении законопроект «о конце жизни», который позволяет погружать неизлечимо больного пациента в состояние необратимого медикаментозного сна. Об эвтаназии в документе речь не идет.

Текст документа предусматривает «глубокую и непрерывную седацию» для неизлечимо больных на последней стадии. Отныне врачи также должны будут принимать во внимание отказ пациента от стремления любыми средствами продлить его жизнь.

Президент Франции Франсуа Олланд во время своей предвыборной кампании в 2012 году обещал принять закон о «медицинском ассистировании, чтобы закончить жизнь достойно». Согласно опросам общественного мнения, 96% французов выступают за седацию, если о ней просит сам пациент. Восемь французов из 10 поддерживают легализацию эвтаназии.

У НИХ

Массовая игра в прятки

Ikea огорчила своих поклонников, которые планировали повторить прошлогоднее развлечение и устроить массовую игру в прятки в магазинах компании. Крупнейший ритейлер мебели и товаров для дома запретил проводить подобные увеселения в магазинах компании в Нидерландах из соображений безопасности.

В июле 2014 года сотни людей поиграли в прятки в Вилрейке, одном из районов Антверпена.

По словам представителя Ikea в Бельгии, в прошлогодней игре, которая была согласована с руководством магазина, участвовали около 500 человек. Люди прятались в холодильниках, сумках для покупок.

В этом году более 32 тысяч человек отметились на страничке Facebook для желающих поиграть в прятки в магазине в Эйдховене. Еще 19 тысяч зарегистрировались на игру в Амстердаме, 12 тысяч – в Утрехте. Однако теперь организаторам пряток придется искать другое место.

«Это тяжело контролировать, – сообщила представитель Ikea Group Мартина Смедберг. – Мы должны заботиться о безопасности своих посетителей, а это сложно сделать, когда мы даже не представляем, где они прячутся».

У СУСЕДЗЯЎ

Польскія яблыкі паедуць у Індыю і Кітай

Польскія садаводы шукаюць і знаходзяць альтэрнатывы расійскаму рынку.

Працягваюцца перамовы аб адкрыцці кітайскага рынку для польскіх яблык. Аднак рэальны тэрмін пачатку польскага экспарту ў гэтую краіну – гэта, хутчэй за ўсё, 2016 год, лічыць старшыня Асацыяцыі польскіх садаводаў Міраслаў Малішэўскі

У лютым бягучага года пачаўся экспарт польскіх яблык у Індыю. У Азіі польскія вытворцы бачаць магчымасць экспарту таксама на рынкі Сінгапура, Тайланда і В'етнама.

Вялікія надзеі палякі звязваюць таксама з рынкамі Паўночнай Афрыкі, галоўным чынам з Алжырам, Егіптам, Марока, а таксама Саудаўскай Аравіяй, Аб'яднанымі Арабскімі Эміратамі і Кувейтам.

На новых рынках Польшча павінна прадаць 400–500 тысяч тон яблык з 700 тысяч тон, якія раней экспартавала ў Расійскую Федэрацыю.

Паводле думкі старшыні Асацыяцыі польскіх садаводаў, асноўная перавага польскіх яблык – іх якасць і прывабная цана.

ЭВРИКА!

«Железный конь» будущего

Сотрудники нидерландского НИИ прикладных разработок представили новый тип велосипеда, который оснащен системой предупреждения. Речь идет о предотвращении дорожных инцидентов, связанных с невнимательностью тех, кто предпочитает "двухколесного коня" другим транспортным средствам: радар, который фиксирует препятствия на дороге, установлен на руле велосипеда.

"Мы стали сегодня страной, в которой все ездят на велосипедах, поэтому выросли и цифры аварий. Мы хотим помочь всем участникам движения, обезопасив по максимуму каждого из них", – резюмирует сотрудник Морис Кваккернаат.

Предполагается, что разработка поступит в производство в скором будущем, а в продаже такой велосипед появится через три года.

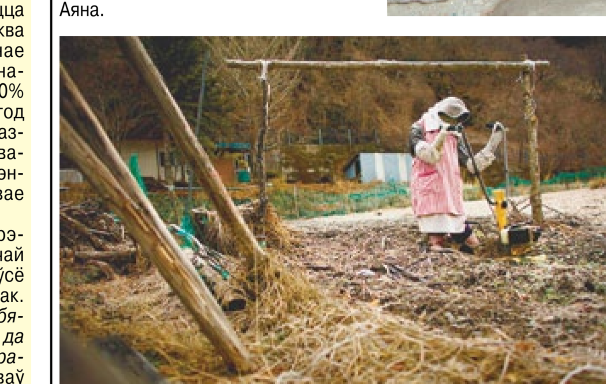
ФОТААКНО

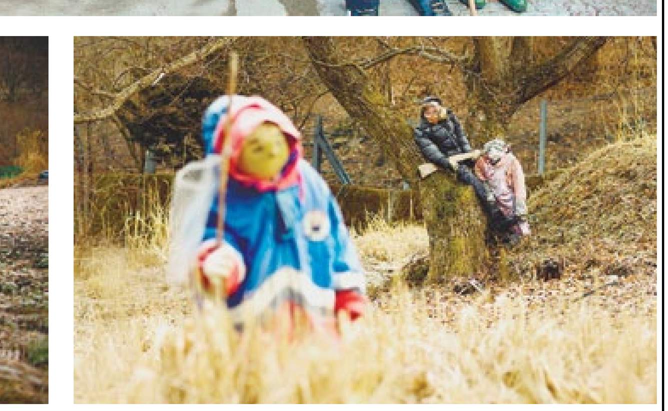
Лялькі

Японка Тцакімі Аяна зрабіла першую ляльку сваімі рукамі ў 13 гадоў. Ёй гэты занятак спадабаўся. Яна ім так захапілася, што тойсёй наракаў: занялася б чымсьці больш сучасным... Але яна працягвала ствараць вялікія лялькі, якія нагадвалі былых суседзяў па мястэчку, якія хто памёр, хто пераехаў у горад...

А калі ў вёсцы засталося толькі 35 пенсіянераў, лялькі сталі дапамагаць ім не адчуваць самоту. Ідзеш па вуліцы, бачыш на месцы былой сядзібы фігурку яе гаспадара – і адчуваеш сябе не такім адзінокім. Для Японіі гэта асабліва важна – насельніцтва старэе, моладзь едзе ў гарады, і пенсіянерам становіцца сумна і гаротна... Вось тут і спатрэбілася захапленне Тцакімі Аяна.

СЛЫШАЛИ?

Три сценария уничтожения Украины

Разрабатывались три сценария уничтожения государственности и суверенитета Украины. Об этом 21 марта во время эксклюзивного интервью телеканалу «Интер» сказал президент Украины Петр Порошенко.

«Сценарий первый – политическое уничтожение Украины. Враг был уверен, что мы не пройдем политический этап, не пройдут выборы президента, страна рухнет. (...) Второй – уничтожение экономическое. Была надежда, что экономика будет разрушена, страна будет ввергнута в дефолт и не сможет работать. (...) Третий – военное уничтожение. Ключевая идея этого сценария была рассчитана на то, что жители Закарпатья, Тернополя, Галичины, Буковины, Черниговщины, Полесья, Кировоградчины и других регионов скажут: зачем мне ехать в Донбасс? Я буду сидеть дома, буду перекрывать дороги, протестовать против мобилизации, и это взорвет страну», – сказал президент Петр Порошенко.

Лидер Украины в эксклюзивном интервью телеканалу «Интер», как сообщает корреспондент Русской службы «Голоса Америки» из Киева, подчеркнул, что все сценарии уничтожения суверенитета страны были сорваны.

«Наоборот, мы построили армию, у нас появилось уникальное волонтерское движение, у которого нет аналогов в мире. Мы получили уникальную ситуацию с доверием к армии – почти 72 процента граждан. У нас все будет хорошо, мы победим, с нами правда, с нами бог, с нами весь мир», – отметил Петр Порошенко.

Президент Украины сказал, что Украина придерживается реализации мирного плана, который заложен в Минских соглашениях, подписанных 12 февраля 2015 года.

«Мы остановили огонь, обеспечили отвод тяжелой техники и артиллерии, интенсивную работу наблюдателей ОБСЕ, которые имеют возможность проверять выполнение Минских соглашений. Теперь весь мир знает, кто не придерживается этих соглашений», – сказал глава Украины.

В то же время Петр Порошенко сказал, что готов впервые «обнародовать страшную статистику» относительно того, в каких условиях проходила первая волна мобилизации и каков был дух украинских новобранцев год назад, в 2014 году.

«Могу сейчас обнародовать эту страшную статистику. Во время первой волны мобилизации процент дезертиров составлял почти тридцать процентов. Это не были ребята, которые не любили Украину. Необученные, без соответствующей подготовки, попавшие под первый обстрел, психологически сломались и не смогли себя заставить идти дальше в бой. Первое, что у них было, – шок от незащищенности», – подчеркнул Петр Порошенко.

За год вооруженного противостояния на востоке Украины, по его словам, государство пересмотрело подход к подготовке личного состава Вооруженных сил. «Нужно было что-то делать. Сейчас, после соответствующей подготовки, другого уровня обеспечения <...> – меньше одного процента отказников. С тридцати – меньше одного», – сказал президент Украины.

Петр Порошенко коснулся темы экономической стабильности в стране и ответил на вопрос о том, когда простые украинцы смогут ощутить на себе действие реформ. «У нас сейчас война. В мировой статистике не сравнивают показатели, когда страна была в мире, и показатели, когда страна находится в состоянии войны. Страна в состоянии войны живет по-другому. Чем характеризуется страна, которая живет в состоянии войны? Поступления в государственный бюджет от экспорта резко падают, расходы на армию резко возрастают. Это приводит к появлению задолженности по зарплатам, пенсиям, к резкому увеличению государственного долга, к дефолту государства и коллапсу в экономике», – сказал Петр Порошенко.

Он подчеркнул, что Украине удалось избежать разрушения «буквально за месяцы» национальной экономики, в стране нет задолженностей по пенсиям и зарплатам. «Как бы тяжело нам ни было, у нас все выплачивается и делается все возможное, чтобы закупать современную технику, вооружение – мы ни на копейку не уменьшили финансирование Вооруженных сил», – сказал Петр Порошенко.

СТАТИСТИКА

Гомель – второй по численности город Беларуси

По данным Белстата, на начало 2015 г. в Минске проживали 1,9 млн человек. Это почти вдвое больше, чем в Гродненской (1 млн человек) или Могилевской (1 млн человек) областях.

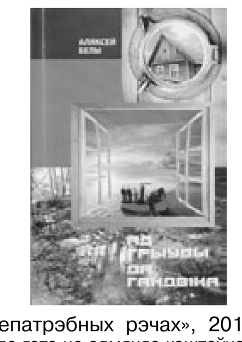
В целом по стране десятка крупнейших городов выглядит следующим образом:

	Город	Численность населения на 1 января 2015 г., тыс. человек	Прирост населения за последние 15 лет (с 1999 г.)
1.	Минск	1.938	13 %
2.	Гомель	527	7 %
3.	Могилев	375	2 %
4.	Витебск	374	7 %
5.	Гродно	361	16 %
6.	Брест	336	15 %
7.	Бобруйск	218	минус 1 %
8.	Барановичи	179	5 %
9.	Борисов	145	минус 4 %
10.	Пинск	138	6 %

З-ПАД ПЯРА

Светлыя ўспаміны Белага

Белы А.І. Ад Грыўды да Гандвіка: эсэ-ўспаміны. Мінск: Ковчег, 2015. 152 с.

Лепей прадставіць новую кнігу тонкага і цёплага лірыка Аляксея Белага, чым гэта зрабіў ва ўступным слове да выдання старшыня Баранавіцкай рады ТБМ Віктар Сырыца, наўрад ці магчыма – настолькі душэўна і змястоўна ахарактарызаваны мемуары паэта, яшчэ не старога (а ў душы дык зусім наадварот, але чамусьці апошнім часам павялося, што да мінулага звяртаецца нават сярэдняе пакаленне). Прасцей самому чытачу прачытаць і ўступнае слова, і саму кнігу з дзіўнаватай назвай. Незразумелыя словы ў ёй – гэта геаграфічныя найменні, якія ў свой час «інтэграваліся» ў старонкі надзвычай багатай біяграфіі А.Белага: Грыўда – рачулка, прыток Шчары, а Гандвік – назва Белага мора [illegible]

[illegible] моманты такой нядаўняй, але ўжо напаўзабытай рэчаіснасці, па чым смела можна канструяваць сёння такую модную гісторыю штодзённасці. У беларускай літаратуры да аналагічнай тэматыкі ўжо звярталіся Вінцэсь Мудроў («Альбом сямейны», 2007) і Віктар Шалкевіч («Requiem па непатрэбных рэчах», 2011). Але гэта не адмяняе каштоўнасці ўсё новых і новых успамінаў пра перыяд, які, здавалася б, толькі што быў сучаснасцю. [illegible]

[illegible] пра беларускае маракаванне А.Белага. Тут чытач таксама знойдзе шмат з таго, «што раньш было» і чаго не стала пасля Чарнобыльскага выбуху: «Гэта будзе ўжо іншая краіна, іншая зямля. Не тая, у якой я быў цалкам шчаслівы і бесклапотны» (с. 152).

Анатоль ТРАФІМЧЫК.

С ЮБИЛЕЕМ!

Митрополита Филарета поздравляли Кобяков и Мясникович

21 марта 80 лет исполнилось почетному Патриаршему Экзарху всея Беларуси Митрополиту Филарету. А 22 марта в Белорусской государственной филармонии состоялся концерт, посвященный юбилею митрополита.

Митрополит Филарет приветствовал приглашенных из гостевой ложи, выглядел он бодро и в конце вечера поблагодарил организаторов, участников и гостей вечера за подаренный праздник. Как известно, в прошлом году у митрополита Филарета были серьезные проблемы со здоровьем, он находился на лечении в Германии. К 80-летнему юбилею подошел в хорошей, насколько возможно, форме. В БПЦ отмечают, что владыка почти каждое воскресенье и великий праздник служит в домовом храме при Минском епархиальном управлении.

...В воскресенье перед началом концерта глава Администрации президента Александр Косинец зачитал адресованное митрополиту Филарету поздравление от Александра Лукашенко. А Митрополит Минский и Заславский Павел – от Святейшего Патриарха Московского и всея Руси Кирилла и в соответствии с Патриаршим решением вручил митрополиту Филарету орден святителя Алексия, митрополита Московского, I степени.

Поздравили Филарета с круглой датой премьер-министр Андрей Кобяков и председатель Совета Республики Михаил Мясникович.

Игорь ЗАЛЕССКИЙ.

СУДЬБЫ ЛЮДСКИЕ

Людмила КАЛЬМАЕВА:

«Очень трудно жить в вакууме, который зовется свободой...»

Белорусская художница Людмила Кальмаева живет в небольшом городке Арнемауден в приморской провинции Зеландия. Это рыбацкий поселок (5 тысяч человек), где пожилые люди до сих пор носят национальную одежду не только по праздникам. То есть место консервативное, если не сказать патриархальное.

Кальмаева приехала туда на постоянное жительство с мужем-англичанином почти 20 лет назад – и это весьма необычная «лав стори». А недавно я встретила Людмилу в нашем Национальном художественном музее: она, будучи на короткой побывке в Минске, пришла договариваться о своей будущей выставке на родине.

И тут [illegible]. Признаться, я была шокирована темой, которой сейчас работала госпожа Кальмаева: композиции из унитазов с цитатами из классических работ великих мастеров – Боттичелли, Ренуара, Дали. Я не могла совместить эту хрупкую женщину, одетую, как весенний цветок, во все бирюзовое, с «туалетной» темой. Рассуждения о постмодернизме меня категорически не устроили. Я спросила напрямую, зачем она так унижает красоту. И что произошло в ее жизни ТАМ, что туалетное очко стало в одну иерархию ценностей с «Венерой» Боттичелли?

Наш разговор открыл немало интересных подробностей жизни эмигрантов в благополучном европейском мире.

– Людмила, что должно было произойти в вашей жизни, что вам захотелось «окунуться», простите, в унитаз?

– Приехав жить за границу, я прежде всего думала, как развиваться дальше, чем привлечь публику к своему имени. [illegible] Но однажды меня все-таки пригласили на коллективную выставку – как раз приезжало несколько художников-белорусов. Я решила, что должна быть «бомба», и сделала фотографии туалетов. Эта область «низкого» художниками пока вообще не исследована. А в разных государствах разные туалеты, стандарта нет. И знаете, вдруг – море интереса. Народ реагировал бурно, никто мимо не прошел, все хотели поделиться собственными впечатлениями. Я тогда подумала: какая нетронутая тема. Надо делать не фотографии, а картины. Композиции с цитатами из полотен старых мастеров.

– Экстравагантно... Это что, приветствуется голландской публикой?

– Нет. Туалетная тема там прочное табу. Свою серию я выставить нигде не могу, разве только в некоммерческих галереях, которые не боятся нарушить каноны. Коммерческие берегут репутацию.

– Но все-таки что спровоцировало вас на «низкую» тему?

– Когда я очутилась за границей, я хотела писать красиво. [illegible] В результате я не выставлялась десять лет. Но раз так, я решила делать что хочу. Вот и родилась «туалетная серия». Из протеста. Назло. Я выставила ее лишь один раз – в туалетном коридорчике одного магазина печатной продукции. Там мои работы приняли с юмором и даже написали «Галерея Кальмаевой». Так я заимела свою «галерею» и выставлялась в ней много лет.

– Для нас это немыслимо, по правде говоря. Наши художники не в каждом фойе захотят свои работы повесить.

– А я даже стала местной знаменитостью. Проводила «туалетные» конкурсы. Люди стали присылать мне фото из разных уголков Европы: где какие туалеты. Были тематические выставки: собаки в туалете, дети в туалете, старики... И теперь, когда я назову свое имя, все вспоминают: «А... туалеты!» Меня знают.

– А как ваш муж воспринял новый виток в вашем творчестве?

– С юмором. Он же англичанин. Он не считал это неполным. Вот американцы – те пуритане, эта серия бы у них, конечно, не прошла. У немцев тоже не везде...

– У нас, уверена, тоже.

– Но в одной берлинской галерее меня все-таки выставили.

– Когда вы уезжали жить в Голландию, вы с оптимизмом меняли место жительства?

– Да, потому что я ничего не знала, я даже ни разу не была за границей: решилась с места – и с концами. Приехала, иду по деревне и говорю в такт своим шагам: «Чужая земля, чужая земля». С ударением на слове «чужая».

– Рисковый человек... Теперь адаптировались?

– Я год жила там, как в бреду. Спала постоянно – видимо, от стресса, чтобы сохранить себя. Все чужое... странное... не свое. Не к кому прильнуть и поговорить. С мужем? Но что я по-английски тогда могла сказать? Самое примитивное. Хотя были чувства к мужу, были настоящие чувства. Но на практике много вещей не соответствуют твоим представлениям, а объяснить ты не можешь – нет языка.

– А как вы, минчанка, познакомились с иностранцем?

– Моя мама занималась радиолюбительством. Как-то ей пришла карточка подтверждения связи, где было маленькое письмо. Радиолюбитель из Голландии писал, что он очень интересуется Россией, учит язык... У них завязалась переписка, и вот мама пригласила заочного друга посетить наши края. Я встречала его на вокзале с букетом тюльпанов. Так в 45-летнем возрасте я встретила своего «заморского принца», через год он сделал мне предложение, и мы уехали жить в Голландию. Брайан, англичанин-десантник, освобождал Голландию во время Второй мировой войны, участвовал в битве за Арнемский мост. И остался жить в тех краях. Муж был старше меня на 21 год. Выходя замуж, я втайне надеялась, что теперь у меня наконец появился заботливый «папа». А он, как выяснилось позже, хотел заботливую «мамочку». Не так давно мой Брайан умер. В те дни я шла по деревне – со мной все здоровались. Такого раньше не наблюдалось. В горести голландцы еще готовы вас поддержать, а вот в радости, в обыденности держат дистанцию, особенно с иностранцами.

– Но с кем-то вы ведь общаетесь? У вас есть узкий круг? Кого вы приглашаете на день рождения?

– День рождения я там не отмечаю, некого приглашать. «Блокада» с меня до сих пор не снята. К тому же «туалетный» имидж... Но раз они меня не хотят, то и я их не хочу. Мой узкий круг – мои работы. Хотя у меня, конечно, есть приятельницы. Есть две женщины, тоже иностранки, американки, с которыми я могу иногда выпить кофе. Но к себе в дом они никогда меня не приглашают. Была лишь раз у соседки, когда умер ее муж, – принято зайти попрощаться с усопшим. Тяжело осознавать, что тебя не принимают. Человеку нужна социальная группа, которая признавала бы его ценность. Очень трудно жить в вакууме, который зовется свободой. Все решать самой и самостоятельно себя стимулировать.

– А чем вы, Людмила, зарабатываете себе на хлеб насущный?

– С некоторых пор у меня есть маленькая мастерская – пристройка к мельнице. Это большая удача. Там я даю уроки рисования. Раз в неделю туда приходят пожилые люди -- пять–семь человек. Оказывается, как я случайно узнала, несмотря ни на что, у меня хорошая репутация педагога, люди говорят, что если хочешь серьезно учиться, то иди к Людмиле. Я была приятно удивлена. До этого я предлагала свои услуги преподавателя в различных организациях: в творческой школе, в районном клубе. Но в Голландии боятся брать образованных эмигрантов на высококвалифицированную работу. Иностранцу трудно устроиться на работу преподавателем, рабочих мест для нас нет.

– У нас художники платят за мастерские баснословные суммы, особенно зимой. А каковы ваши расходы?

– В Голландии мастерские для художников дешевле, нам делаются скидки, потому что это некоммерческие площади. Но тебе никто ничего не дает, ты должен сам себе найти помещение для работы, договориться с муниципалитетом. В Голландии союз художников ничем тебе не обязан, ты даже не платишь ему взносы, они только присылают тебе информацию о выставках, но ничего не дают. Это здесь, в Беларуси, дают. Я нашла маленькую пристройку к мельнице, плачу за нее 100 евро в месяц, аренда дома – 300 евро. А моя пенсия очень небольшая – 320 евро, 30 процентов от стандартной пенсии, так как я прожила в Голландии немногим больше 20 лет.

– Так что, выходит – край?!

– Зарабатываю уроками. Еще могу попросить у государства субсидию. На нее можно скромно жить, но все мои подработки от частных уроков (или, если повезет, от продажи картин) государство будет рассматривать под лупой и высчитывать из пособия. Поэтому в Голландии художники, живущие на пособие (а таких большинство), не спешат сбывать свои работы, они делают экспериментальные вещи, которые никто не покупает. И даже иметь мастерскую за пределами дома им не по карману. Художников, которые способны заработать на жизнь творчеством, там немного. Это люди с именем. Но и они часто просят у государства субсидии на тот или иной проект. И жизнь их скромная, без автомашин и прочего. Я как-то писала статью для журнала «Мастацтва Беларусі» и собирала статистический материал о положении художников в Голландии. У них средний заработок в месяц 25 евро! А минимальный прожиточный минимум на человека в стране – 850 евро. Для супружеской пары – 1200.

– И какой же совет вы, как человек с опытом, дадите тем, кто хочет поменять место жительства?

– Молодым легче приспособиться к новой жизни, они ее здесь начинают строить. Но вообще эмигрантов в Европе не ждут. Эмигранту сложно вписаться в нормальную жизнь. Формально не дискриминируют, но для нас, эмигрантов, все в последнюю очередь. По специальности устроиться почти невозможно. Зато для нас всегда открыты места уборщиков.

Елена МОЛОЧКО.

ЗАКУЛИСЬЕ

Цепкало покритиковал строителей

Если бы мы работали так с заказчиками, наша выручка была бы в 35–40 раз меньше, – заявил во время конференции на сайте БЕЛТА директор государственного учреждения «Администрация Парка высоких технологий» Валерий Цепкало.

Как известно, строительство белорусской Силиконовой долины в районе Уручья ведется уже несколько лет. По плану в этом районе должны были вырасти бизнес-центры, спортивный комплекс, торговый центр, детский сад и т.п. Но значимая часть объектов не возведена до сих пор, работы на некоторых из них ведутся ни шатко ни валко. И это несмотря на то, что Парк высоких технологий в августе прошлого года посетил тогдашний премьер-министр Беларуси Михаил Мясникович, который тогда заявил, что *«вопросы комплексной застройки территории Парка высоких технологий могут быть решены в первом полугодии 2015 года».*

«На каком этапе сейчас находится процесс застройки?» – поинтересовались читатели у Валерия Цепкало.

– Строительство для нас больная тема, – отметил руководитель Парка высоких технологий. – *При достаточном количестве финансирования (деньги-то мы платим исправно) строительный комплекс не может как положено, в срок построить объекты необходимого качества, которые нам нужны. Это, наверное, вопрос в большей степени не к нам, а к Минстройархитектуры или Мингорисполкому, который, согласно декрету, отвечает за застройку Парка высоких технологий.*

Мы, со своей стороны, деньги платим исправно, никаких задержек нет. Могу сказать только то, что если бы мы работали с заказчиками так, как работает с нами наш строительный комплекс, то у нас, наверное, было бы не 650 миллионов долларов выручки, а раз в 35–40 меньше.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

Так выглядела стройка спорткомплекса в районе Парка высоких технологий в сентябре прошлого года. Сейчас у здания появилась крыша, сделаны другие работы, но до ввода в эксплуатацию еще далеко.

ЧП

В Мозыре на школьницу напала собака

Родители разыскивают хозяина, который видел, как его немецкая овчарка набросилась на девочку, но ничего не сделал, чтобы защитить ребенка.

Родители 15-летней мозырчанки вот уже несколько дней не могут прийти в себя. К счастью, жизни их дочери ничего не угрожает, но ребенок до сих пор находится в шоковом состоянии. Шесть дней они мечутся между домом и больницей, пытаясь помочь девочке и найти виновников произошедшего.

– Трагедия произошла 17 марта недалеко от школы №16, – рассказала «Народной Воле» мать пострадавшей девочки Елена. – *Около восьми часов вечера дочка вышла на пробежку. Она спортивная девочка, посещает различные секции и тренируется регулярно. Место выбрала не просто так – в районе школы спокойно, хорошая асфальтированная дорожка идет между бензозаправкой и жилыми домами. Все было хорошо, пока дочка не почувствовала, что кто-то быстро приближается к ней сзади. Она даже не успела обернуться, как на нее набросилась немецкая овчарка.*

Устоять на ногах школьнице помогла лишь хорошая спортивная подготовка. Животное сначала схватило ее за руку, а потом попыталось добраться до более уязвимого места – живота. Об этом свидетельствуют глубокие раны на боку девочки. Уже в больнице пострадавшая вспоминала, что собака не была бездомной. Не более чем в пяти метрах от места, где овчарка вцепилась в школьницу, стоял хозяин животного. Он лишь попытался подозвать к себе собаку, а когда увидел, что животное не реагирует, бросил и эти попытки. Компанию ему составляла барышня с карманной собачкой. Ее тоже не впечатлили страдания школьницы, так что, когда овчарка вдоволь наигралась со своей жертвой, просто ушла со своим кавалером.

– Никто и не думал помогать моей дочери, – негодует Елена. – *Она сама в порванной одежде, окровавленная добралась до дома. Самостоятельно обработала раны и только потом решила позвонить мне. Мы незамедлительно отвезли ее в приемный покой больницы. И вот уже шестой день она там. Врачи констатировали кровопотерю, и, кроме всего прочего, ей надо пройти курс вакцинации – ведь не известно, здорова ли собака. Так что какое-то время она проведет в стационаре, и еще в течение месяца ей придется делать повторные прививки.*

Елена оставила в милиции заявление в тот же вечер, сразу после того, как отвезла дочь в больницу. Пока правоохранители не спешат делиться с взволнованной матерью информацией – не прошло десяти дней с момента подачи заявления. Чтобы не терять времени, родители пострадавшей девочки начали свое расследование.

– Мы обратились в некоторые местные газеты и распространили информацию в социальных сетях, – делится мозырчанка. – *Мы ищем молодого человека на вид лет 25. В день происшествия он был одет в черную куртку Adidas с белыми полосами. Из-за шока дочь не смогла точно запомнить кличку собаки, но ей кажется, что она начинается с буквы М. За несколько дней нам так и не удалось найти парня, но мне позвонил еще один пострадавший от этой собаки. А значит, произошедшее не было случайностью. Мне не так важно, накажут ли владельца, главное, чтобы из-за этого животного не случилось большей беды. Все спрашивают меня, пострадало ли лицо моей дочери. К счастью, нет, но есть ведь другие раны, и стресс, который она пережила, так просто не забудется. У нас быстро ищут виновных, если речь идет о смертях, но неужели нужно доводить до такого?! Мне бы очень хотелось предотвратить будущие трагедии.*

Елена обращается ко всем, кто, возможно, видел подробности произошедшего с ее дочерью или узнал владельца собаки. Сообщить информацию можно по телефонам (8029)3931796, (8033)6171718 или в мозырскую милицию. «Народная Воля» будет следить за развитием этой истории.

Мария МАЛЕВИЧ.

НЕЗАШОРАНЫМ ВОКАМ

Яшчэ раз пра Бандэру і “бандэраўцаў”

У нумары “Народнай Волі” за 29 жніўня гэтага года была цэлая паласа матэрыялаў, прысвечаных асобе Сцяпана Бандэры, Арганізацыі Украінскіх Нацыяналістаў і Украінскай Паўстанцкай Арміі. Трэба сказаць, што і матэрыял “аналітыка рускай службы ВВС” Антона Крачэтнікава «Степан Бандера: правда, полуправда и мифы», і асаблівa палеміка чытача газеты Л.І.Шофмана («Не наломать бы больше дров, профессор...») з прафесарам Іванам Данілавым («Не наводите тень на плетень») мелі ў многім эмацыйны характар, і самы галоўны іх недахоп – яны не ўтрымлівалі спасылак на першасныя дакументы, нават даўно ўжо апублікаваныя. Не будучы паводле прафесіі гісторыкам, я вырашыў прысвяціць крыху свайго часу гэтай праблеме і пашукаць у бібліятэках Львова, Берліна, Варшавы і Кракава менавіта публікацыі ДАКУМЕНТАЎ, звязаных з дзейнасцю Сцяпана Бандэры, АУН і УПА. Натуральна, што газетны фармат не дазваляе цытаваць гэтыя дакументы цалкам, таму я абмяжуюся найбольш цікавымі і красамоўнымі ўрыўкамі. А каментарыі да іх пакіну зрабіць чытачам “Народнай Волі”.

ДАКУМЕНТ 1
(пераклад з нямецкай мовы).

(Стэнаграма сустрэчы памочніка дзяржсакратара Германскага Рэйха Эрнста Кунта і прадстаўнікоў вермахта з членамі Украінскага нацыянальнага камітэта і Сцяпанам Бандэрам)

Кракаў, 3 ліпеня 1941 г.

Прысутныя. З нямецкага боку: памочнік дзяржаўнага сакратара Кунт, гр. Фюль, фон Бюлаў, а таксама палкоўнік Бізанцэ.

З украінскага боку: д-р Гарбавы, праф. Андрыеўскі, Мудры, д-р Шухевіч, а таксама Сцяпан Бандэра.

Кунт: Спадарства, я запрасіў вас прыйсці не як членаў Нацыянальнага камітэта, а як прыватных асоб. Перш за ўсё я прашу сказаць мне, ці гэты інфармацыйны лісток падпісаны вамі? *(З іншых дакументаў вынікае, што гаворка тут ідзе пра “Інфармацыйны лісток №1”, надрукаваны Украінскім нацыянальным камітэтам у Кракаве 1 ліпеня 1941 года, у якім абвяшчалася пра адраджэнне незалежнай Украінскай дзяржавы з часовай сталіцай у Львове. –* **Л.Б.**).

Усе прысутныя асобы з украінскага боку пацвердзілі гэта.

Кунт: Я мушу вам усё патлумачыць з гэтай нагоды. Змест гэтага цыркуляра зусім не адпавядае фактам. Ні германская ўлада, ні тым больш службы Берліна не праінфармаваны пра існаванне ўкраінскага ўрада ва Львове. Такі ўрад быў створаны на месцы без іх згоды. /.../

У цыркуляры гаворыцца, сярод іншага, што Германскі Рэйх і вермахт належаць да вашых саюзнікаў. Гэта не дакладна: фюрэр – адзіны чалавек, які кіруе змаганнем, і ніякіх украінскіх саюзнікаў не існуе /.../ Мы – не саюзнікі, мы – заваёўнікі рускасавецкіх рэгіёнаў. /.../

Цяпер я задам некалькі пытанняў спадару Бандэру. У таямнічай радыёперадачы, трансляванай са Львова або, магчыма, з варожага паста на той самай частаце, сказана, што спадар Бандэра прызначаны на пасаду старшыні вольнай дзяржавы заходніх украінцаў і што ён потым абвясціў або, дакладней, даручыў прачытаць дэкрэт №1, у якім кіраўніком урада прызначаны Стэцько.

Першае пытанне. Спадар Бандэра, ці ў вас загадзя пыталіся пра тое, што вы згодны быць старшынёй Украінскай дзяржавы, і ці чытаўся згаданы радыёзварот з вашай згоды?

Бандэра: Мы ўступілі ў вайну, якая цяпер разгортваецца, каб змагацца за вольную і незалежную Украіну. Мы змагаемся за ўкраінскія ідэі і мэты. Калі гэтая апошняя бітва пачалася, я аддаў загад маім людзям зрабіць усё магчымае, каб узяць удзел у змаганні адначасна з нямецкімі войскамі. Я зрабіў распараджэнне неадкладна арганізаваць у акупаваных нямецкімі войскамі раёнах адміністрацыю і ўрад краіны. /.../

Кунт: Ці гэта вашы людзі абвясцілі вас часовым старшынёй першага ўкраінскага ўрада ў заходняй Украіне ў адпаведнасці з вашым загадам?

Бандэра: Я аддаў загад, з’яўляючыся старшынёй Арганізацыі ўкраінскіх нацыяналістаў (АУН), бо гэтая арганізацыя стаіць на чале ўкраінскага народа. Я прамаўляю тут ад імя АУН як прадстаўнік украінскага народа. АУН – гэта адзіная арганізацыя, якая вядзе змаганне і ў адпаведнасці з гэтым мае права ствараць урад падчас вядзення гэтага змагання.

Кунт: Гэтае права належыць германскаму вермахту і фюрэру, які заваяваў гэтую краіну. Толькі ён мае права прызначаць урад. /.../

Бандэра: Я хацеў бы яшчэ раз сфармуляваць і падкрэсліць, што, аддаючы свае загады, я не абапіраўся ні на якія нямецкія органы ўлады і ні на якія пагадненні з нямецкай уладай, а выключна на мандат, які я маю ад украінцаў. /.../ Пабудова і арганізацыя жыцця ва Украіне не магчымы без украінцаў, жыхароў сваёй спрадвечнай этнічнай тэрыторыі. /.../

Кунт: Толькі Гітлер можа вырашаць, што будзе адбывацца там”.

ДАКУМЕНТ 2
(пераклад з нямецкай мовы).

Пра дзейнасць і стан аператыўных груп паліцыі бяспекі і СД №8

31 снежня 1941 г.

Сакрэтная справа Рэйха!

Паліцыя бяспекі і СД

/.../

V. Дзейнасць групоўкі Бандэры

Аператыўныя групы паліцыі бяспекі і СД звяртаюць асаблівую ўвагу на расследаванне і барацьбу супраць руху супраціву насельніцтва акупаваных тэрыторый. У сувязі з гэтым выяўлена, што акрамя групы АУН Бандэры ва Украіне не існуе ніводнай групы супраціву, якая магла б уяўляць сур’ёзную небяспеку. Таму расследаванне супраць арганізацыі Бандэры праводзіцца найбольш актыўным чынам.

Высветлена, што група Бандэры разгарнула сваю дзейнасць у Крыме, дзе яна займаецца прапагандай і імкнецца стварыць моцную арганізацыю. Шэсць груп па шэсць чалавек кожная адпраўлены са Львова, каб ажыццяўляць гэтую місію. Удзельнік групы, які быў накіраваны ў раён Сімферопаля, ужо арыштаваны.

Айнзацкаманда паліцыі бяспекі і СД затрымала непадалёк ад Жытоміра чацвярых членаў АУН, якія прыбылі са Львова. /.../

Сведчанні аднаго з затрыманых выразна паказваюць, у якой ступені планы АУН Бандэры ад самага пачатку былі скіраваны супраць Германскага Рэйха. /.../

Члены АУН атрымалі заданне шукаць рускую зброю і боепрыпасы і надзейна іх перахоўваць, каб яны не трапілі ў рукі вермахту. Калі надыдзе спрыяльны момант, выбраны кіраўніцтвам АУН, і калі будуць сфарміраваны групы партызан, нямецкія акупацыйныя сілы зробяцца аб’ектам нападу.

ДАКУМЕНТ 3
(пераклад з нямецкай мовы).

Данясенне пра падзеі ў Расіі №187

Берлін, 30 сакавіка 1942 г.

Сакрэтная справа Рэйха!

Начальнік паліцыі бяспекі і СД

/.../

Рух Бандэры

У сектары паліцыі бяспекі і СД горада Жытоміра ўдалося арыштаваць самых галоўных кіраўнікоў АУН у гэтым рэгіёне. Старшыня, Раман Марчук, быў застрэлены пры спробе ўцёкаў. Былі перахоплены 2000 брашур і ўлётак. /.../

Сёння дакладна выяўлена, што рух Бандэры забяспечвае фальшывымі пашпартамі не толькі членаў сваёй арганізацыі, але і яўрэяў. /.../

У Астрогу бургмістр горада, яго намеснік і пяць іншых асоб былі арыштаваны за тое, што далі дазвол на незаконны выраб у гарадской друкарні ўлётак з тэкстам дзесяці загадаў руху Бандэры. /.../

ДАКУМЕНТ 4
(пераклад з нямецкай мовы).

Данясенне тайнай дзяржаўнай паліцыі (гестапа) пра важныя паліцэйскія падзеі №8

Берлін, 27 лістапада 1942 г.

Надзвычайна сакрэтна!

Цэнтральная служба бяспекі Рэйха. 4-е ўпраўленне.

/.../

Украінскі рух супраціву.

Не пацвердзілася меркаванне, што арышт старшыні Арганізацыі ўкраінскіх нацыяналістаў Сцяпана Бандэры і шэрагу кіраўнікоў яго арганізацыі ў Рэйху і ўва Львове прывядзе да зніжэння палітычнай актыўнасці гэтага згуртавання. Тагальнасць бандэраўскай прапаганды, даволі памяркоўная напачатку, робіцца ўсё болей і болей агрэсіўнай. Тэксты распаўсюджаных апошнім часам улётак ужо без усялякіх агаворак скіраваны супраць Германіі. Падбухторванне з дапамогай гэтай прапаганды ўжо падштурхнула партызан Бандэры да здзяйснення замахаў на немцаў, у прыватнасці супраць супрацоўнікаў паліцыі бяспекі. /.../

ДАКУМЕНТ 5
(падаецца на мове арыгінала).

(Данясенне начальніка Цэнтральнага штаба партызанскага руху пры Стаўцы Вярхоўнага Галоўнакамандавання, першага сакратара ЦК КПБ (б) Панцеляймона Панамарэнкі)

5 декабря 1942 г.

Товарищу Сталину И.В.

По сообщению Сабурова, в лесах Полесья, в районах Пинска, Шумска, Мизочи имеются большие группы украинских националистов под руководством лица, законспирированного кличкой Тарас Бульба. Мелкие группы партизан националистами разоружаются и избиваются.

Против немцев националисты устраивают отдельные засады.

В листовках националисты пишут: «Бій кацапа-москаля, гони його відсіля, він тобі не потрібен».

Крупный националист Бандера немцами расстрелян.

П.Пономаренко.

(Апошнім сцвярджэннем Панцеляймон Панамарэнка дэзынфармаваў свайго шэфа. Сцяпан Бандэра дажыў да 1959 года, калі быў у Мюнхене забіты падасланым агентам савецкага КДБ Багданам Сташынскім. – **Л.Б.**)

ДАКУМЕНТ 6
(пераклад з украінскай мовы).

Нямецкая ўлётка са зваротам да жыхароў Украіны (распаўсюджвалася ў чэрвені 1943 г.)

Слухай, украінскі народ!

Масква аддае загады АУН!

З сакрэтных загадаў і распараджэнняў, што патрапілі ў рукі германскага камандавання, відаць, што крамлёўскія жыды звязаны з АУН, якая нібыта ваюе супраць бальшавізму.

У кіраўніцтве АУН сядзяць агенты Масквы, якія атрымліваюць і выконваюць загады крыважэрнага Сталіна і яго жыдоўскіх апрычнікаў. /.../ АУН – інструмент жыдоўскага бальшавізму. Нам вядомы цэнтры гэтых прадажных элементаў. Мы ведаем кіраўнікоў гэтых бандаў, што знаходзяцца на ўтрыманні Масквы.

Украінскі народ!

Ці хочаш ты, каб цябе загубілі гэтыя бальшавікі і змоўшчыкі пад нацыянальнай маскай? Ці хочаш Ты быць гарматным мясам Твайго ж ворага? /.../

АУН і бальшавізм – гэта адно і тое ж. Таму яны павінны быць знішчаны!

Германскае камандаванне.

ДАКУМЕНТ 7
(падаецца на мове арыгінала).

(Зварот воінаў Украінскай паўстанцкай арміі да рускага народа, 1943 г.)

РУССКИЕ!

Две империалистические войны жестоко ударили по русскому народу. Первая, 1914 года и 1921 года, подорвала идеологию старой царской России, которая основывалась на империалистическом господстве русского народа над другими народами, и вторая, 1941 года, нанесла смертельный удар по коммунизму, который Ленин положил в основание современной России. Обе идеологии не выдержали испытания жизни, потому что они были по своей сути империалистичны, они были основой порабощения других народов. /.../ Сегодня русский народ должен задать себе вопрос: куда идти? Где искать решение национального вопроса? Вернуться ли к форме старой царской России? Невозможно! Колеса истории не повернуть обратно! Поддерживать ли обанкротившийся коммунизм? Тоже не приведет ни к чему! В массах идея коммунизма умерла. Нужно искать новое решение национального вопроса. Это решение состоит в борьбе с империализмом, в перестройке Востока Европы и Азии на новых справедливых началах национальных государств на своей этнографической территории. Только дружеское гармоничное сожительство самостоятельных государств прекратит империалистическое кровопролитие и создаст условия мирного экономического прогресса. Только в таких условиях возможно возрождение русского национального государства.

Все империалистические попытки разобьются о скалу сопротивления соседних народов и окончатся такой же кровавой бойней, которую мы сейчас переживаем.

Борьба русских должна идти под лозунгом, общим для всех порабощенных империализмом народов: «Свобода народам – свобода человеку!», «За самостоятельные национальные государства Европы и Азии!».

Русский народ сейчас порабощен коммунистами не меньше других народов. Большевистским империализмом он ввергнут в кровавую расправу, в которой гибнут миллионы. Спрашивается – во имя чего? Во имя порабощения других народов. Принесет ли это ему мир впоследствии? Нет, это принесет еще больше жертв. Надо констатировать еще раз, что не в империалистической войне выход, а в борьбе против чужих и своих империалистов, не в порабощении других народов, а в восстановлении своего государства на русской этнографической территории.

Русские в Украине!

У вас есть возможность войти в соглашение с украинским народом и начать борьбу против фашизма и большевизма, за национальное русское государство.

Борьбу за освобождение уже подняла Украинская повстанческая армия! Входите в связь с УПА, вступайте с оружием в руках в ее ряды. Организуйте русские национальные отряды при УПА.

Русские, мобилизованные немцами! Переходите с оружием в руках в ваши национальные отряды при УПА. Поднимайте общую борьбу против общих врагов!

ДА ЗДРАВСТВУЕТ САМОСТОЯТЕЛЬНОЕ РУССКОЕ НАЦИОНАЛЬНОЕ ГОСУДАРСТВО!

ДА ЗДРАВСТВУЕТ САМОСТОЯТЕЛЬНАЯ УКРАИНА!

ДА ЗДРАВСТВУЮТ САМОСТОЯТЕЛЬНЫЕ ГОСУДАРСТВА НАРОДОВ ЕВРОПЫ И АЗИИ!

Ставка, июнь, 1943 год.

Главное командование Украинской Повстанческой Армии».

ДАКУМЕНТ 8
(пераклад з украінскай мовы).

Пятро Палтава, маёр УПА. «Хто такія бандэраўцы і за што яны змагаюцца?», 1950 г.

/.../

Украінскія нацыяналісты не з’яўляюцца ні шавіністамі, ні імперыялістамі

Мы – не шавіністы. Змагаючыся за ўкраінскую дзяржаву, мы змагаемся толькі за ажыццяўленне нашым народам тых правоў, якімі ўжо даўно карыстаецца велізарная большасць народаў свету і якія даўно прызнаны натуральнымі правамі кожнага народа. Дарэчы, наша барацьба з’яўляецца законнаю нават з гледзішча бальшавіцкіх законаў: Канстытуцыя СССР забяспечвае кожнаму народу права выхаду са складу СССР.

Мы сімпатызуем усім народам свету. Усім народам свету, у тым ліку і рускаму народу, які пабудуе сваю нацыянальную дзяржаву на сваіх этнічных тэрыторыях; мы хочам жыць у міры і супрацоўнічаць. Мы не змагаемся супраць суседніх народаў наогул, а толькі супраць тых імперыялістычных сіл, якія нас прыгнятаюць. Падкрэсліваем яшчэ раз: усе народы, у тым ліку рускі і польскі, мы шануем, паважаем і імкнёмся да сапраўднай дружбы і супрацоўніцтва з імі. /.../ Незалежную ўкраінскую дзяржаву мы хочам будаваць толькі на этнічных землях, дзе ўкраінскі народ мае большасць. Мы не квапімся ні на водны кавалак чужой тэрыторыі. /.../

ДАКУМЕНТ 9
(пераклад з украінскай мовы).

(З выступлення дачкі Сцяпана Бандэры Наталлі ў судзе нямецкага горада Карлсруэ падчас працэсу над Багданам Сташынскім, забойцам Сцяпана Бандэры, 15 кастрычніка 1962 г.)

/.../

“Мой бацька-нябожчык... паходзіў з сям’і святара. У яго былі трое братоў і тры сястры. Яго мама, а мая бабуля, якая памерла маладою ад сухотаў, пакінула свайго мужа, а майго дзядулю, а.Андрэя Бандэру, з сямю дзецьмі. Мой дзядуля выхаваў сваіх дзяцей у рэлігійным і нацыянальным духу – гэтак што яны, ужо будучы студэнтамі, уключыліся ў барацьбу за вызваленне Украіны.

Двух братоў майго бацькі (Васіля і Аляксея Бандэраў) падчас Другой сусветнай вайны знішчылі ў канцлагеры Аўшвіц (Асвенцім), а майго дзядулю з яго старэйшай дачкою бальшавікі выслалі ў Сібір.

Пасля таго як майго бацьку, Сцяпана Бандэру, адправілі ў нямецкі канцэнтрацыйны лагер Заксенгаўзен, мая мама ўвосень 1941 года прыехала са мною (трохмесячным дзіцем) у Берлін, каб быць бліжэй да месца, дзе знаходзіўся муж. Наша сям’я жыла ў вельмі цяжкіх умовах, якія моцна падарвалі нервы маёй мамы. З таго часу, калі немцы выпусцілі майго бацьку са зняволення і ён пачаў арганізоўваць часці АУН за мяжою, мы мусілі ўвесь час хавацца, каб не раскрыць свайго месца жыхарства. Месцамі нашага побыту ў Германіі і Аўстрыі да 1948 года былі Берлін, Інсбрук, Зэсфельд, потым Мюнхен, Гільдэсгайм, урэшце аддалены дом у лесе каля Штарнберга”. /.../

Лявон БАРШЧЭЎСКІ.

ДИПКУРЬЕР

Споем?

Посольство США в Минске проводит для белорусских музыкантов акцию «Песни союзников», посвященную песням времен Второй мировой войны.

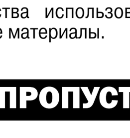
«Посольство США готовит ко Дню Победы ряд мемориальных акций, одна из которых посвящена песням стран – союзниц СССР во времена Второй мировой войны», – сообщает пресс-служба посольства.

Дипломатическое представительство в своих аккаунтах в социальных сетях задало вопрос пользователям: какие песни стран – союзниц СССР времен Второй мировой вы знаете? И призвало всех желающих поделиться такими песнями «в вашем исполнении, будь то на языке оригинала или в переводе, и поделиться ими с другими, разместив их на нашей страничке».

Текстовые, звуковые или видеофайлы можно присылать на адреса USEmbassyMinsk@state.gov или MinskPAS@gmail.com. В письме следует указать имя и контактный телефон. Организаторы проекта предупреждают, что участие в проекте означает согласие с правом посольства использовать присланные материалы.

НЕ ПРОПУСТИТЕ!

«ИмпRовизации» Владимира Лисовенко

В Мемориальном музее-мастерской З.И.Азгура открывается выставка работ Владимира Лисовенко «ДЖУt. ИмпRовизации Владимира Лисовенко».

Владимир Лисовенко – член Союза художников Беларуси, работает в области текстиль-дизайна, интерьера и авторского гобелена.

С 1986-го по 2014 год состоялось более 30 его выставок в Беларуси и странах Европы. Гобелены Лисовенко приобретены в частные коллекции США, Канады, Испании, Великобритании, Франции, Германии, Австрии, Италии, Израиля, Чехии, Польши и России. 25 марта – открытие очередной выставки мастера, в выставленных работах – причудливое соединение джутовых тканей, магнитофонных лент, камешков и волокон “джинсов” друзей.

ЧУЛІ?

Спажывецкі імпарт у Беларусі ўпаў утрая

І гэта толькі за першы месяц 2015 года.

Калі ў снежні мінулага года тавараў у краіну ўвезлі на 1,3 мільярда долараў, то ў студзені – толькі на амаль 444 мільёны долараў.

Летась была адваротная тэндэнцыя – увоз спажывецкіх тавараў з-за мяжы павялічваўся і па выніках 2014 года склаў 9,3 мільярда долараў (на 18,6% болей, чым у 2013 годзе). Аднак у снежні сітуацыя рэзка змянілася: Нацбанк увёў 30-працэнтны збор за набыццё замежнай валюты, і гэта зрабіла дзейнасць імпарцёраў нявыгаднай, бо кошт імпартных тавараў для насельніцтва стаў вышэйшым.

Як мяркуюць эксперты, у далейшым імпарт таксама будзе скарачацца.

«Наяўная 40-працэнтная дэвальвацыя беларускага рубля ў дачыненні да долара прывяла да таго, што імпартныя тавары для насельніцтва істотна падаражэлі. Адпаведна гэты фактар будзе прыводзіць да зніжэння попыту насельніцтва на імпарт», – выказала БелаПАН сваё меркаванне эканаміст Беларускага эканамічнага даследча-адукацыйнага цэнтра (BEROC) **Кацярына Барнукова.**

Апрача таго, прагназуюць эксперты, аб’ём спажывецкага імпарту сёлета скароціцца пад уплывам адміністрацыйных мер. Размова ідзе ў тым ліку аб працягу дзеяння ўказа прэзідэнта №361 на 2015 год. Указ устанаўлівае адтэрміноўку для імпарцёраў спажывецкіх тавараў права на вылічэнне ўвазнога ПДВ на 90 дзён. Фактычна гэта азначае, што імпарцёры абавязаны двойчы выплаціць падатак на дададзеную вартасць: першы раз – на мяжы пры ўвозе тавару, другі – пры выплаце падаткаў за справаздачны перыяд. Вярнуць звышвыплачаныя сумы ПДВ імпарцёры могуць толькі праз тры месяцы. У выніку ў іх утвараецца недахоп абаротных сродкаў на суму звышвыплачанага ПДВ.

Народная Воля http://www.nv-online.info
24 САКАВІКА 2015 г.

ЗАКУЛІССЕ

У беларускіх лёгкаатлетаў з'явіўся ўласны "Оскар"

Днямі ў Мінску прайшла ўрачыстая цырымонія ўручэння прэміі "Атлетыка". Яе лаўрэатамі сталі лепшыя спартсмены краіны паводле вынікаў мінулага года.

Месцам правядзення мерапрыемства быў абраны сталічны рэстаран IDOL. Адной з першых сюды прыехала алімпійская чэмпіёнка ў кіданні дыска **Эліна Зверава.** Выйшаўшы з таксі, яна падышла да журналістаў з пытаннем: "А вы ведаеце, дзе ўсё будзе адбывацца? Падкажыце". Падказалі і накіраваліся следам за славутай спартсменкай.

На ўваходзе ў рэстаран дзяўчаты мадэльнай знешнасці частавалі прыйшоўшых цукеркамі.

Цырымонія прайшла на другім паверху будынка. У цэнтры на кафедры стаялі статуэткі "Атлетыка". Іх вырабілі таленавітыя маладыя скульптары **Валерый Дудко і Максім Паляшчук.**

А самі спартсмены размясціліся ў цэнтры залы за накрытымі сталамі. У меню – лёгкія закускі, мясная нарэзка, сокі і мінералка. Ні кроплі алкаголю, вядома ж. Алкаголь і спорт высокіх дасягненняў – рэчы несумяшчальныя.

Журналістаў размясцілі асобна ад спартсменаў – у сектары за жоўтай стужкай.

Першымі лаўрэатамі прэміі "Атлетыка" ў катэгорыі "Юнакі і дзяўчаты" сталі кідальнікі кап'я – **Валерый Ізотаў і Ганна Тарасюк.** Мама Ганны Тарасюк **Наталля Шыкаленка** названа лепшым трэнерам у гэтай катэгорыі.

У юніёраў лепшымі названы **Вікторыя Рашчупкіна** (спартыўная хадзьба) і **Дзмітрый Набокаў** (скачкі ў вышыню). Лепшым трэнерам у юніёраў названы асабісты трэнер Набокава – **Уладзімір Алейнік**.

Сярод моладзі лепшымі былі прызнаны **Алена Собалева** (кіданне молата) і **Андрэй Чурыла** (скачкі ў вышыню). Лепшым трэнерам у маладзёжнай катэгорыі названы **Валянцін Курдзюк.**

А ў самай прэстыжнай намінацыі ўзнагароды атрымалі бягуха, чэмпіёнка Еўропы ў бегу на 800 метраў **Марына Арзамасава** і сярэбраны прызёр Алімпіяды-2008 шматборац **Андрэй Краўчанка.** Лепшымі трэнерамі сталі асабістыя настаўнікі гэтых спартсменаў **Наталля Духнова** і **Ігар Сівадзедаў.**

"Вельмі добра, што ў беларускіх атлетаў з'явіўся свой "Оскар", – пасля атрымання ўзнагароды адзначыў Андрэй Краўчанка. – Прыемна быць лепшым сярод лепшых. Цяпер штогод мы будзем змагацца за гэтае званне. Алімпійскі год будзе для нас вельмі складаным, і атрымаць гэтую ўзнагароду будзе няпроста.

У сваю чаргу лепшая спартсменка краіны Марына Арзамасава, з якой літаральна напярэдадні давялося рабіць інтэрв'ю, адзначыла:

"*Калі мы з вамі сустракаліся, я і ведаць не ведала, што стану лаўрэатам "Атлетыкі". Гэта шчыра. Для мяне самой гэта была інтрыга. І, канечне, вельмі прыемна стаць першай уладальніцай гэтай узнагароды".*

Не застаўся без узнагароды і кіраўнік федэрацыі лёгкай атлетыкі Беларусі, які да таго ж з'яўляецца і дэпутатам Палаты прадстаўнікоў, **Вадзім Дзевятоўскі**. Загад аб узнагароджанні Дзевятоўскага вышэйшай узнагародай Мінспорту за развіццё фізічнай культуры і спорту падпісаў міністр **Аляксандр Шамко**.

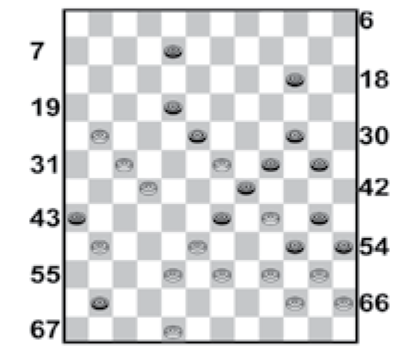
Такім чынам, узнагароды раздадзены, спартсмены працягваюць трэніроўкі.

Антон ВІТАЛЬЕЎ.

ШАШКІ

Канадскія шашкі

У іх гульня ідзе па правілах міжнародных шашак, але на 144-клетачнай дошцы, 12 гарызанталяў і столькі ж вертыкаляў якой налічваюць 72 белыя і такую ж колькасць чорных палёў. Кожнаму з сапернікаў належыць па 30 баявых адзінак, бо шашкамі запаўняюцца чорныя палі першых пяці гарызанталяў. Прынята лічбавая сістэма натацыі: лік чорным гульнявым палям (ад 1-га да 72-га) вядзецца злева направа, пачынаючы з верхняй гарызанталі.

Нядаўна Французская федэрацыя шашак арганізавала эксперыментальны конкурс складання камбінацыйных праблем-144. Суддзямі ў ім былі Nicolas Doubovy (Францыя), Рустам Шаяхметаў (Расія) і Пётр Шклудаў (Беларусь). Згодна з канчатковымі вынікамі лаўрэатамі сталі: 1. Arjan de JONG з Галандыі (43 ачкі), 2. Віктар Шульга з Беларусі (40) і 3. Віталь Кручкоў з Украіны (22).

Пазнаёмцеся з прызавым творам В.Шульгі:

Белыя: 25, 32, 34, 38, 47, 49, 51, 57, 58, 59, 60, 65, 66, 69 (14).
Чорныя:
9, 17, 21, 27, 29, 35, 36, 40, 43, 46, 48, 53, 54, 61 (14) . 255 ачкоў: 25-19, 69-62, 32-26, 26-02, 34-47, 02-11, 19-13, 11-67, 67-50, 50-70 +.

Матч дружбы

Гэтае міралюбівае спаборніцтва ладзілася паміж беларускімі і ўкраінскімі стваральнікамі камбінацыйных праблем па рускіх шашках. Камандную перамогу ў ім атрымалі ўкраінцы Д.Малай, А.Саўчанка (катэгорыя А), С.Губачкін і С.Усцьянаў (кат. В). Сярод беларусаў вызначыліся П.Шклудаў і Д.Камчыцкі (кат. А), І.Наўроцкі і В.Шульга (кат. В). Лепшы вынік у асабістым заліку паказаў С.Губачкін (169 ачкоў).

Вам будзе прыемна разабраць канструкцыі лідараў зборных:

1 (С.Губачкін). **Белыя**: a7, b2, b6, c1, c7, d6, e7, f6, g7, h4, h6 (11). **Чорныя**: b4, b8, c5, d2, d4, d8, e3, e5, f2, f4, f8, h8 (12). 90 ачкоў па змесце: c3, fd4 (hf6) g5, c5, b8, a5 (b6, b6) f6, f6 (c5) e7, g7 (d4) f8 (e5A) g7 (f4) c3 (g3) d4 (h2) g1x. Варыянт жа A(c5) застаецца за Вамі. Сваё рашэнне вы зможаце праверыць у наступным выпуску рубрыкі.

2 (П.Шклудаў). **Белыя**: b4, b6, c7, d6, e1, e7, f4, g3, g5 (9). **Чорныя**: a5, b2, c3, d2, d8, e3, e5, f2, f6, g7, h4 (11). 77, 5 ачка: h6, df4, g5, f8, b8, h8, ea1 (f2) e7, g1 (b4) b2 (g3) e3 (h2) g1 (a3) c3x.

У арбітражную калегію ўваходзілі В.Шульга (Беларусь), І.Івацка (Украіна), якія не ацэньвалі творы сваёй каманды, і незалежны суддзя Р.Шаяхметаў (Расія).

Праверце рашэнні

"Турніры ў першай лізе" (Сяргей Гладкі – Вітольд Цыдзік). Згуляўшы 1... fg5, чорныя трапілі ў замаскіраваную пастку, якую падрыхтавалі белыя: 2. fg3 3. ef2 4. bc3 5. f:a1 bc7 6. a:h8x.

Мікалай ГЛАДКІ.

ЗОРКІ Ў ГАСЦЯХ "НАРОДНАЙ ВОЛІ»

Марына АРЗАМАСАВА: «Спартсмены ў Беларусі далёка не алігархі...»

Імя беларускай лёгкаатлеткі Марыны Арзамасавай стала вядома шырокаму колу спартыўных заўзятараў пасля яе трыумфальнага выступлення на мінулагоднім чэмпіянаце Еўропы ў Швейцарыі. Там Марына заваявала залаты медаль у бегу на 800-метровай дыстанцыі. Дагэтуль у калекцыі спартсменкі ўжо былі бронзавыя медалі кантынентальных і сусветных спаборніцтваў.

Пра тое, чаму яна не стала другой Вікторыяй Азаранка, чаму не прасіла ў Аляксандра Лукашэнкі аб паляпшэнні жыллёвых умоў, а таксама пра беларускую дэвальвацыю, дзявочыя слабасці і многае-многае іншае Марына Арзамасава распавяла ў гутарцы з карэспандэнтам «Народнай Волі».

Даведка «Народнай Волі"

Марына Арзамасава (Катовіч) – лёгкаатлетка. Нарадзілася 17 снежня 1987 года ў Мінску.

Бронзавы прызёр (2012) і чэмпіёнка Еўропы (2014) у бегу на 800 метраў. Бронзавы прызёр чэмпіянату Еўропы ў памяшканнях у бегу на 800 метраў (2013). Бронзавы прызёр чэмпіянату свету ў памяшканнях у бегу на 800 метраў (2014).

Трэнер – Наталля Духнова.

...Сустрэцца з чэмпіёнкай Еўропы мы павінны былі ў Цэнтры алімпійскай падрыхтоўкі па лёгкай атлетыцы, што ў Мінску на вуліцы Каліноўскага. Менавіта тут трэніруецца Марына Арзамасава.

Звычайна на прызначаныя інтэрв'ю я не спазняюся, а тут высветлілася, што дзяўчына чакала мяне добрыя паўтары гадзіны...

Стала няёмка, але спартсменка супакоіла:

– Сённяшняя трэніроўка прайшла ў скарочаным варыянце. Трохі пабегала па лесе тут побач – трэнер і адпусціла... Верыце, у мяне нават думкі не было з'ехаць. Мы ж з вамі дамовіліся, а я так выхавана, што шаную чужы час і чужыя намаганні...

– Марына, калі ўжо вы загаварылі пра час, першае пытанне просіцца само сабой: няўжо вы і на спатканні з будучым мужам ніколі не спазняліся? Многія дзяўчаты на гэта «хварэюць»...

– Не, на спатканні да Іллі я таксама прыходзіла своечасова. Рэдка магла сабе дазволіць спазніцца хвілін на дзесяць, не болей. Але гэта такія стратэгічныя дзявочыя хітрыкі...

– Наколькі я ведаю, ваш муж таксама займаўся лёгкай атлетыкай...

– Так, на гэтай глебе і пазнаёміліся. Разам трэніраваліся. Сімпатыя паміж намі ўзнікла адразу. Але ж першы крок у стасунках, я лічу, павінен рабіць мужчына. Ілля яго зрабіў. Мы сустракаліся чатыры гады, а потым вырашылі ажаніцца.

– Памятаеце, як прагучала прапанова рукі і сэрца?

– Канечне памятаю! Гэта было будзённа, без скрыпача на даху ці яшчэ якой рамантыкі. Ілля проста зрабіў прапанову стаць ягонай жонкай. Я нават часу, каб падумаць, у яго не прасіла. Адразу пагадзілася. Ведаеце, у кожнага бывае адчуванне, што сустрэў, як кажуць, свайго чалавека. Вось Ілля – гэта мой чалавек на ўсе сто працэнтаў. Муж тры гады як перастаў актыўна займацца лёгкай атлетыкай. Зараз ён працуе ў сістэме харчавання на «Мінск-Арэне». Па святах, падчас буйных канцэртаў і ў дні хакейных матчаў яго дома не бывае – Ілля працуе. З-за работы ён нават на двух апошніх днях народзінаў нашай дачушкі Аляксандры адсутнічаў. Але мы, канечне, ставімся да гэтага з паразуменнем.

– Зараз вашай дачушцы пяць гадоў. Яе таксама чакае спартыўная будучыня?

– Не ведаю. Але на трэніроўкі са мной Саша, бывае, прыязджае разам. Бегаем... Што будзе далей, пакажа час, пакуль дачцэ, напэўна, як і ўсім дзецям, падабаецца бегаць...

– Затое вам спартыўны лёс быў наканаваны адразу пасля нараджэння. Вы нарадзіліся ў сям'і спартсменаў, напэўна, іншага шляху ў вас і не было. Я маю рацыю?

– У многіх спартыўных сем'ях дзеці робяць першыя крокі ў спорце, але далей спроб справа не ідзе. Я нарадзілася ў спартыўнай сям'і. Бацька – Аляксандр Катовіч – займаўся скачкамі ў вышыню, мама – Равіля Аглетдынава – была чэмпіёнкай СССР ў бегу на сярэдніх дыстанцыі. Так склаўся лёс, што мама мяне выхоўвала адна. І спачатку я хадзіла ў секцыю вялікага тэніса.

– Маглі стаць другой Вікторыяй Азаранка?

– Хто яго ведае (*усміхаецца. – **Аўт.***). Заняткі ў тэніснай секцыі мне вельмі падабаліся. Але не раскрыю вялікага сакрэту, калі скажу, што гэта вельмі затратны ў фінансавым плане від спорту. Прычым з самага дзяцінства. Гадоў пяць я займалася, а потым вымушана была сысці.

Аднойчы мама адправіла мяне ў спартыўны лагер. І пайшло-паехала. Лёгкай атлетыкай займаюся з адзінаццаці гадоў.

– Адразу абралі для сябе каронную дыстанцыю ў 800 метраў?

– Не, тут жа ад юных спартсменаў мала што залежыць. Усё вырашае трэнер. І, як правіла, кожнаму падбіраюць тую дысцыпліну, дзе шанцаў на поспех паболей. Калі я пачынала займацца, то і бегала, і скакала... На спаборніцтвах спрабавала сябе на дыстанцыях на 60 і 300 метраў. А гадоў з 13–14 трэнеры заўважылі, што мая дыстанцыя – 800 метраў. Яна лічыцца адной з самых складаных у лёгкай атлетыцы. Быццам бы і доўгая, але ў той жа час хуткая. Тут патрэбны дзве якасці: хуткасць і трываласць... Быццам бы і тое і другое ў мяне ёсць.

– Мяркуючы па вашых выніках, гэта так. Не кожны можа стаць чэмпіёнам Еўропы. Дарэчы, як змянілася ваша жыццё пасля залатога поспеху ў Швейцарыі?

– У чалавечым плане ніяк абсалютна. Кола людзей, з якімі падтрымліваю стасункі, не зменшылася. «Зорную хваробу» я не падхапіла – гэта дакладна. Разумееце, я такі чалавек... мэтанакіраваны, калі хочаце. Заўжды хочацца дабіцца большага, чым ёсць зараз. Дабіцца поспеху. А для гэтага трэба шмат працаваць.

– Поспеху, якога ў свой час дасягнула Юлія Несцярэнка, стаўшы алімпійскай чэмпіёнкай?

– У кожнага спартсмена-прафесіянала ёсць свая запаветная мара. Я не выключэнне. Але мара – гэта нешта асабістае, не хацелася б яе агучваць...

– Аднак Беларусь магла і не займець чэмпіёнку Еўропы ў вашай асобе. Ведаю, што ў вас была магчымасць атрымаць расійскае грамадзянства...

– Магчымасць такая і сапраўды была, але я ніколі не разглядала яе сур'ёзна. Шэсць гадоў я пражыла ў расійскім Калінінградзе і нават у расійскіх спаборніцтвах выступала, але было гэта «паўлегальна», бо я ніколі не адмаўлялася ад беларускага пашпарта. Разумееце, сітуацыя ў Расіі наступная: краіна вялікая, адпаведна і канкурэнцыя за месца ў зборнай шалёная. Да таго ж Калінінград не самы спартыўны рэгіён Расіі. Для таго каб чагосьці дасягнуць, трэба рана ці позна ехаць у Маскву. Я не была да гэтага гатова. І замест Масквы выбрала Мінск. Тут мае карані.

– Марына, даруйце, што спрабую, як кажуць, залезці ў вашу кішэню, але цікава: пасля поспеху на чэмпіянаце Еўропы фінансавае становішча вашай сям'і палепшылася?

– Праўду кажуць: пакуль чалавек у абойме, пакуль паказвае вынік, то і грошы атрымлівае. Ад Міністэрства спорту і турызму я атрымліваю зарплату менавіта за тое, што добра выступаю. Канкрэтныя лічбы агучваць не буду... Да таго ж пасля поспеху на чэмпіянаце Еўропы я стала ўладальніцай імяннай стыпендыі. Раней многія яе называлі «прэзідэнцкай», зараз яна называецца «імянная». Першую такую стыпендыю я атрымала ў лютым. Выплачваць гэтыя грошы мне будуць да канца бягучага года. Гэта сур'ёзныя грошы. Калі б яшчэ курс долара не скакаў, увогуле было б добра...

– Адчулі на сабе дэвальвацыю беларускага рубля?

– Канечне, як і многія суайчыннікі. Хаця, ведаеце, мы ў сям'і стараемся над гэтым не задумвацца. Беларускія спартсмены – далёка не алігархі і не фінансавыя дзялкі, як камусьці можа падацца. Маем, што маем... І запыты ў мяне пасля чэмпіёнства не змяніліся. Купляю тое, што купляла раней. Жывём адпаведна магчымасцям.

– Я ведаю спартсменак, для якіх лепшы адпачынак – шопінг. Вы з іх ліку?

– Не, такога, каб хадзіць гадзінамі па крамах, у мяне няма. Перад тым як нешта набыць, я падумаю, ці патрэбна мне гэта рэч. Па шчырасці вам прызнаюся, не эканомлю толькі на дзіцячых рэчах – мая дачка для мяне сапраўдная прынцэса. І яшчэ я ніколі не эканомлю на адпачынку.

– Што для вас адпачынак?

– Пажадана, каб пляжны адпачынак спалучаўся з адпачынкам экскурсійным. У гэтым годзе мы ўсёй сям'ёй былі на Тэнерыфе, што ўваходзіць у архіпелаг Канарскіх астравоў. Уражанні незабыўныя. Акрамя пляжнага адпачынку мы былі ля вулкана. Гэта вельмі прыгожа! Такі своеасаблівы «марсіянскі пейзаж» на зямлі, там нават фільмы нейкія фантастычныя здымалі. Вулканічныя палі і камені зялёна-чырвонага колеру... І нават вецер хуткасцю 100 метраў у секунду не перашкода, каб гэтым пейзажам любавацца.

– Вяртаючыся да тэмы дабрабыту... Я ведаю, што ў свой час у вас паўстала кватэрнае пытанне, якое доўга не вырашалася. Што ў рэшце рэшт паспрыяла станоўчаму вырашэнню пытання – вашы спартыўныя вынікі?

– Я вам раскажу гэтую гісторыю ад пачатку. У чарзе на паляпшэнне жыллёвых умоў я стаю адносна нядаўна – усяго пяць гадоў. Справа ў тым, што я маю званне лейтэнанта Узброеных сіл Беларусі. Так склалася, што шэсць гадоў таму я трапіла ў спартыўны камітэт арміі. Была ў званні радавога, зараз лейтэнант – у гэтым годзе чакаю чарговага павышэння па вайсковай лесвіцы. І чарга на паляпшэнне жыллёвых умоў – вайсковая. Ну і па шчырасці, гэта пытанне не кранаецца з месца. На мяне аформлена кватэра маёй мамы, дзе зараз жыве мая бабуля. Я там не жыву. Мы з мужам і дачкой жывём у яго бацькоў. Разам з намі яшчэ пражываюць брат мужа з жонкай і двума іхнімі дзеткамі... Але паводле папер у мяне ёсць жыллёвая плошча. І ўсе мае аповеды пра тое, дзе і як жыву, не мелі ўздзеяння. Я разлічвала на тое, што пасля чэмпіянату свету, дзе я была трэцяй, і "залатога" чэмпіянату Еўропы сітуацыя зрушыцца. Я і не думала атрымаць жыллё задарма. Гатова была заплаціць, узяць ільготны крэдыт ці яшчэ як... І намёкі такія быццам бы былі, мяне некалькі разоў абнадзейвалі: маўляў, вось-вось – і пытанне вырашыцца станоўча. Не вырашылася...

– Марына, вы ж былі на сустрэчы з Аляксандрам Лукашэнкам. Не маглі за сябе папрасіць?..

– Не магла. Лічу, сітуацыя была недарэчная для гэтага. Да таго ж я сціплы чалавек, каб за сябе прасіць. Але ў маёй кватэрнай гісторыі ў рэшце рэшт з'явіўся вынік: мы з мужам залезлі ў пазыкі і купілі сабе кватэру ў Калодзішчах. Праўда, пакуль гэта голыя бетонныя сцены ў новабудоўлі. Зараз вось дамовіліся з будаўнікамі, неўзабаве там распачнецца рамонт, а пасля адбудзецца наваселле.

– Давайце пра прыемнае... У кожнай дзяўчыны ёсць свае слабасці. Вы ж не выключэнне з правілаў?

– Вельмі люблю сукенкі. Іх шмат у мяне ў шафе вісіць... Люблю прыгожыя рэчы.

– А смачна паесці любіце? Ці вам трэба прытрымлівацца нейкай дыеты?

– Дыета – гэта не пра мяне. У юнацтве я ўвогуле была «пышкай». Раскрыю вам яшчэ адзін сакрэт: калі была цяжарная, вельмі моцна паправілася. Да трэніровак пасля родаў я прыступіла, калі важыла больш за 80 кілаграмаў. Але прайшло месяцаў шэсць, і вага прыйшла ў норму. Я не скажу, што ў нечым сябе абмяжоўваю, – спартсмену патрэбны бялкі і вугляводы. Гэта мяса і макарона. Вось гэта мая паўсядзённая ежа. А па вялікіх святах магу нават «кока-колы» выпіць трошачкі. Хаця што «кола», што чыпсы – гэта, мякка кажучы, не карысна... Па вялікім рахунку я не гурман. Усе гэтыя соусы, падлівы, сушы – не маё.

– Харчовыя дабаўкі выкарыстоўваеце?

– У нас гэта называецца "біялагічна актыўныя дабаўкі". Яны ёсць у рацыёне любога прафесійнага спартсмена. Больш за тое, спартсмены былі вымушаны купляць той жа пратэін за свае грошы. Сродкі на гэта ішлі немалыя.

Але, хачу сказаць, пасля таго, як Федэрацыю лёгкай атлетыкі ўзначаліў Вадзім Дзевятоўскі, сітуацыя ў гэтым пытанні палепшылася. Нам выдалі якасныя біялагічныя дабаўкі. Чаго чакаю ад Дзевятоўскага? Ведаеце, пакуль рана пра нешта канкрэтнае гаварыць – чалавеку патрэбны час. Але адзначу, што шмат робіцца для папулярызацыі нашага віду спорту. Важна, што Вадзім Дзевятоўскі ведае лёгкую атлетыку знутры. Ён імкнецца дапамагчы, гэта бачна.

– Марына, ну і апошняе пытанне. Ці задумваліся вы над тым, чым будзеце займацца пасля таго, як скончыце выступаць у вялікім спорце?

– Спадзяюся, што мне да гэтага яшчэ далёка. Але ў мяне ёсць і грамадзянская спецыяльнасць – я скончыла юрфак БДУ. Пакуль, праўда, не бачу сябе юрыстам, бо маё жыццё на сённяшні дзень – гэта спорт...

Віталь ГАРБУЗАЎ.

СВЕТСКАЯ ХРОНИКА

Правда о Киркорове

Несколько лет назад российский певец Филипп Киркоров и его отец Бедрос Киркоров взяли шефство над молодым армянским исполнителем Андраником Алексаняном, у которого обнаружили серьезную болезнь. Журналисты выяснили, что дело не только в милосердии, но и в том, что Киркоровы тоже армяне.

– Отец Филиппа – чистокровный армянин по фамилии Киркорян, а мама – еврейка, оперная певица из Болгарии. Когда в 1915 году случился геноцид в Турции, кого-то из армян на кораблях отвезли в Грецию, кого-то – в Болгарию. Семья Киркоряна – одна из таких – рассказал вице-президент Союза армян России Г.Ананянц. – Я как-то спросил Филиппа, почему он скрывает свое происхождение. На что Филипп ответил: «Не могу сейчас сказать, что я – армянин. Потому что долгие годы говорил, что болгарин!»

Отец и сын Киркоровы активно участвуют в жизни армянской диаспоры.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул. Энгельса, 34а.
ПРЫЁМНАЯ:
тэл./факс (017) 3286871.
Тэл. рэкламнага аддзела:
(017) 3286609
nvonlineinfo@gmail.com
http://www.nv-online.info

9 772071 964000 15023

Падпісныя індэксы: **63222 – для індывідуальных падпісчыкаў, 632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.**

Першы намеснік галоўнага рэдактара Святлана Міхайлаўна КАЛІНКІНА

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 23.03.2015 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 25440 экз. Заказ №913.

УСМІХНІЦЕСЯ...

***

Адзін асёл кажа другому:
– Я хачу, каб мая жонка мне здрадзіла...
– Да ты што?! Навошта?
– Тады я буду падобны на высакароднага аленя...

***

– Падсудны, навошта вы кінулі каменем у прадаўца і разбілі яму галаву?
– Спадар суддзя, гэта быў не камень, а тое, што прадавец назваў свежай булачкай.

***

– Вы звольнены за сістэматычныя прагулы.
– Можна падумаць, што, калі б я прагульвал хаатычна, вы мяне пакінулі б на працы...

***

Камандзір паветранага карабля звяртаецца да пасажыраў:
– У нас перасталі дзейнічаць усе рухавікі, адбылася поўная разгерметызацыя самалёта. Якое шчасце, што мы яшчэ не ўзляцелі!

***

Калі ты стаіш і адначасова сядзіш, то ты ў турме, а калі сядзіш і адначасова стаіш, то ты ў машыне ў пробцы.